

EL TARLÀ

NÚM. 34
GENER 2006

REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA

Annexa - Bruguera - Cassià Costal
Dalmau Carles - Migdia
Montfalgars - Verd

Fem el fanalet per anar a esperar els Reis

La Caseta de la Devesa – Centre d'Educació Ambiental i Recursos Educatius de la Ciutat de l'Ajuntament de Girona i Manaies de Girona, amb el patrocini d'Hiperco i Tiendas El Corte Inglés organitzen el XI concurs FEM EL FANALET PER ANAR A ESPERAR ELS REIS, amb els objectius de:

- Conèixer i fomentar la tradició d'anar a esperar els Reis.
- Participar activament en les festes i tradicions a ciutat.
- Memoritzar la cançó d'anar a esperar els Reis.
- Tenir destresa en la manipulació de determinats materials.
- Apreciar els treballs propis i els dels companys.

La participació ha estat de : 13 centres, 63 grups/classe i 1.412 nens i nenes.

Relació de premis:

CATEGORIA A (P3 i P4 d'Educació Infantil)

PREMI	ESCOLA
1r	CEIP Verd (P3)
2n	CEIP Domeny (P3-P4)
2n	CEE Palau
3r	Escola Les Alzines (P4)
3r	CEIP Mas Quintana (P3)
3r	CEIP Vila Roja (P3-P4)

CATEGORIA B (P5 d'Educació Infantil i 1r d'Educació Primària)

PREMI	ESCOLA
1r	CEE Font de l'Abella
2n	CEIP Eiximenis (P5)
2n	CEIP Dalmau Carles (P5)
3r	Escola BellHoc del Pla (P5)
3r	Escola Sagrada Família (1r)
3r	CEIP Bruguera (P5)

MENCIONS ESPECIALS PER A LES ESCOLES

PREMI	ESCOLA
1r	CEIP Dalmau Carles
2n	CEIP Vila Roja
2n	Escola Maristes-Girona

«Infants reporters»

El divendres 3 de febrer a les 6 de la tarda, es presentarà als Serveis Educatius del Gironès l'exposició "Infants reporters" resultat del treball dut a terme per escolars de la Catalunya Nord amb motiu de la convocatòria anual de *Visa pour l'image*. Aquesta és una iniciativa de l'OCCE66 (Oficina Catalana de Cooperació amb l'Escola) que convida als escolars del Sud a participar-hi. Al mateix dia i lloc es farà la presentació de Coopradio, una proposta de la mateixa Oficina per a la ràdio escolar.

25 anys de Jocs Florals

Aquest any 2005 els Jocs Florals i Literaris Escolars de Girona han complert 25 anys i hem volgut celebrar amb una festa molt especial al Teatre Sant Domènec.

Guanyadors i guanyadores d'aquests 25 anys van llegir les seves composicions, amb música interpretada per dues alumnes de l'Escola Municipal de Música.

Durant l'acte es va presentar el llibre recull dels últims 5 anys i que commemora els 25 anys dels Jocs Florals.

La festa va aplegar moltes persones que durant aquests 25 anys han estat d'alguna manera relacionades amb els Jocs Florals.

XIV Jornada del CEM

«L'alimentació. Reflexions des de l'educació»

Dissabte 4 de febrer de 2006 al Centre Cultural La Mercè.

L'alimentació humana constitueix una premissa constant i de tota la història de la humanitat. Mitjançant el fet d'alimentar-nos podem anar recarregant energies que ens permeten desenvolupar la nostra activitat diària. Per tant, alimentar-se, junt amb respirar, són les dues necessitats més importants a cobrir per les persones. Potser, la quotidianitat en que es dona aquest fet fa que no siguem conscients de la rellevància i importància que té i, per tant, no hi posem prou atenció en com es dona.

Alhora, aquesta quotidianitat i també complexitat inherents a ella, ens indica que abordar l'alimentació com a objecte d'estudi suposa analitzar un fet que, essen fisiològic, la necessitat d'alimentar-se, es defineix principalment per la seva projecció sociocultural; com a forma de cultura, signe d'identitat, vincle de comunicació, font de satisfacció...

La jornada d'aquest any vol obrir un espai per a reflexionar sobre aquest fet i les implicacions que té dins els espais i processos educatius.

Programa:

9 h: Lliurament de documentació

9,30 h: Presentació a càrrec de la presidenta del CEM (Anna Pagans, alcaldessa de Girona).

10 h: **Conferència marc: Alimentació, educació i cultura: el menjar en el procés de socialització.** A càrrec de Mabel Gràcia, antropòloga, professora del Departament d'Antropologia de la URV.

11,15 h: Esmorzar (Fundació Futur, restauració sostenible)

11,45 h: Tallers:

- **Noves alternatives en la restauració escolar (Fundació Futur: Projecte de Mendador Escolar Sostenible).** A càrrec d'Isabel Coderch (biòloga i llicenciada en Tecnologia dels Aliments) i Manuel Almirall (educadora social).
- **Els trastorns de conducta en l'alimentació. Un enfoc emocional.** A càrrec de Dra. Carme Timoneda, psicopedagoga, professora Facultat Educació i Psicologia UdG, directora de la Fundació Carme Vidal Xifra de Neuropsicopedagogia.
- **La cistella de la compra: elecció i cuinat dels aliments.** A càrrec de Xavier Uriarte metge.

13,30 h: Cloenda

EL TARLÀ

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Annexa, Bruguera, Cassià Costal, Dalmau Carles, Migdia, Montfalgars, Verd.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Petjades, Borriçol, Doll, La xinxeta, Els quatre fulls, Els fulls del Verd.

Coordinació:

Dolors Reig i Carme Hereu, CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70 a/e: crp-girones@xtec.net www.xtec.net/crp-girones/tarla

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, SSTT del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Girona, Diputació de Girona.

Impressió:

Marquès Tallers Gràfics S.L. DL.: GI-674-88

Places i patis, o patis com places

Quan ens apropem a les Festes de Nadal sembla com si tot plegat, tota la ciutat, es transformés en una enorme plaça. Una plaça, però, molt particular.

Una plaça de mercat, amb una compra – venda continua, amb un anar i venir constant mentre tafanegem què hi ha, quin preu té, si és fresc o no, mentre pensem si ens interessa o si podem comprar-ho, etc.

Una plaça de jocs per al gaudi de petits, joves i grans, cadascú a la seva manera. Una plaça on poder prendre el sol, a recés dels vents empipadors i de les humitats permanents; on poder seure per llegir el diari o prendre quelcom; on observar el procés imparable de la natura o, senzillament,

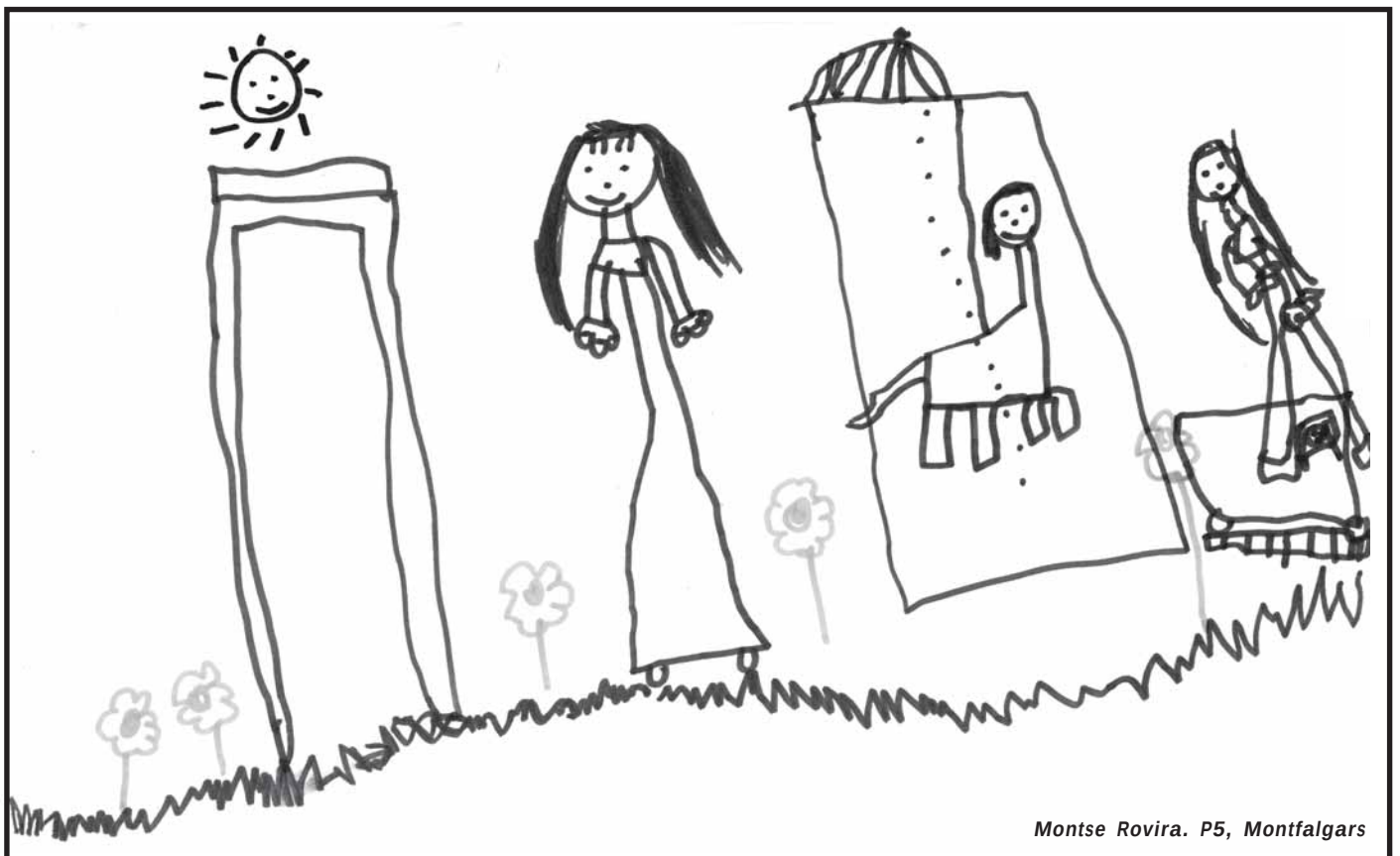
badar tot veient passar la gent.

Una plaça de festa major amb ballada de sardanes, aixecament de castells, passejada de cap-grossos, lluïment de vestits nous, fires de productes, venda de flors, etc.

A la ciutat de Girona hi ha totes aquestes places sempre, però en moments especials com les Fires o les festes nadalenques sembla que les veiem més. Hi ha també places famoses i places desconegudes, places antigues i places noves, places amb jardinet i places amb escultures, places grans, mitjanes i petites, i de diferents formes, etc. Espais on sempre es produeix un intercanvi i on compartim moments amb d'altres persones.

Acabarem les Festes de Nadal, haurem estrenat un Any, els Reis ja seran lluny, els Pastorets de Girona endreçaran les espelmes del seu vint-i-cinc anys, i les escoles obriran altra vegada les seves portes. I aquella enorme plaça que és la ciutat estarà pràcticament buida. A partir del mes de gener, la plaça més popular entre mestres i alumnes serà el pati de l'escola, un espai on nens i nenes juguen a la xarranca, a arrencar cebes, als quatre cantons, i a un llarg etcètera de jocs per als quals no es necessita res més que tenir ganes de jugar. Tant de bo els nens i nenes d'arreu del món tinguessin a l'abast aquest dret: el dret a jugar!

Bon Any 2006!

Montse Rovira. P5, Montfalgars

Activitats dels de 2n

Les classes de 2n vam anar a fer la castanyada al Mas Suro i després vam fer unes redaccions explicant com ens havia anat.

"Tot va començar un dia que tots i totes estàvem molt esverats, volem saber per què? Doncs perquè anàvem a fer la castanyada al Mas Suro i a mi no m'agraden les castanyes, però en vaig menjar. Hi havia un gat que era negre i es deixava amanyagar. La Marina (una nena de la meua classe) el va agafar. Els nens de la nostra classe i els de l'altra van construir una cabana amb pals i branques i arbres i també hi havien posat pedres a dins per seure. Allà també hi havia molts animals: cavalls, gallines, porcs i, fins i tot, xais."

Clara Camps

"El dijous 10 de novembre, vam anar a fer la castanyada. Hi havia una granja en la qual hi havia quatre gats i quatre cavalls i també hi havia un paó reial i dos porcs i fèiem cabanes al bosc. Vàrem anar a buscar bolets, vam collir magranes i vam fer la castanyada, les castanyes eren molt bones."

Marina Montenegro

"Les classes de 2n vam anar a fer la castanyada, i també vaig fer una cabana, jo vaig anar a buscar pals amb la Cristina i la Núria i després vam anar a buscar castanyes. També hi havia estat el curs passat."

Judith Rubio

També vam anar a la Fira de Mostres

"Quan vam anar a la fira de mostres vam entrar a un lloc que hi havien animals i vaig tocar les banyes de la vaca i va fer una tifarada gegant i feia molta pudor."

Àlex Bussé

"A Girona eren fires. Els del cicle inicial de primària vàrem anar a la fira de mostres i abans d'entrar vam esmorzar a fora i després cap a dins el pavelló, a la fira. Era un edifici molt alt i a dins hi havien moltes botigues i mostradors d'algunes empreses. I vam prendre un got de xocolata i després a la fira de veritat."

Sofia Jarillo

Alumnes de 2n, Montfalgars

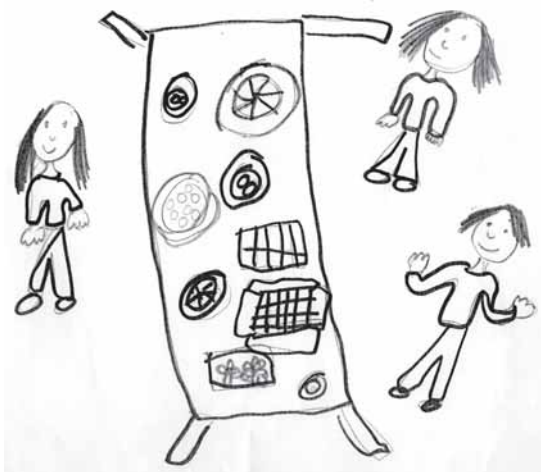
La festa de la tardor

Quan vam arribar a l'escola vam deixar el menjar a la cuina i després vam anar a classe d'ordinadors a fer un programa de bolets. Vam fer una fila i vam anar al canó de projecció i en Llorenç ens va explicar coses dels bolets. Que una mosca tenia un fong enganxat i que hi havien bolets enganxats a una pinya i diferenciàvem els bons dels dolents.

I a la tarda va venir la castanyera Mariuca i ens va explicar un conte de la castanyera.

I els de cinquè i els de sisè ens van preparar el menjar i ens el vam menjar. I vam ballar el ball de la castanyera i després ens vam menjar el menjar i després ens van venir a buscar els pares.

Maria Castanyer i Irene Quintana. 2n, Annexa

Les Fires de Girona

El divendres 28 d'octubre van començar les Fires de Girona que es van iniciar amb el Pregó davant de l'Ajuntament. Va començar a les vuit del vespre. A part del pregó també es fan altres activitats molt interessants i divertides: atraccions, circ, titelles, Certamen Comercial i Agrícola, espectacles....

Les atraccions es troben a la Devesa igual que el Certamen i els circs, enguany s'han instal·lat a:

– El circ Cric està a la plaça de Toros.

– El circ Raluy es troba a Fontajau.

Els espectacles es fan a molts llocs diferents com ara l'Auditori de «La Mercè», el Teatre de «Sant Domènec» o a les Places amb escenaris, i els espectacles poden ser concrets, obres de teatre, titelles, espectacles infantils...

Hi ha uns menjars típics de quan venen les fires que són les castanyes i els moniatos que es venen molt a unes parades que hi ha a prop de la Devesa, allà on hi ha el rellotge. També hi ha altres parades que s'hi venen xurros de totes les maneres.

Les Fires acaben el diumenge 6 de novembre amb uns focs artificials.

Nosaltres vam quedar cinc amigues, totes de la classe, per anar a les atraccions durant els dies de festes i ens ho vàrem passar molt i molt bé pujant a les atraccions i jugant per allà.

Clàudia Pomar i Xènia Casassas. 6è, Migdia

Puig d'Adri

El 24 d'octubre vam anar a Puig d'Adri. Vam anar amb l'autocar i vam mirar paisatges i tot això. Vam anar a Sant Gregori i vam veure els monitors que es deien Lluís, Marc i Xevi que explicaven tots els minerals. Vam baixar de l'autocar però ens va dir en Lluís que no baixàvem perquè era a la muntanya i per tant vam pujar i vam esmorzar i quan vam acabar, vam buscar minerals. Després els monitors van parlar del volcà que va explotar fa molts anys. Vam continuar caminant i vam veure Girona i Els Àngels. Vam fer fotos i després una casa abandonada i una cova on vivien conills. Després, vam anar massa ràpids sense guia i quasi ens vam perdre. Finalment, vam veure una carretera que vam creuar i després vam dinar i vam jugar a futbol. Després d'una estona, vam continuar amb l'explicació i vam veure un riu molt gran (les Gorgues de Canet).

Rodel Saludo. 4t, Cassià Costal

Excursió a Perelada i Figueres

El dia 16 de novembre els alumnes de 4t vam anar d'excursió a Peralada. Quan vam arribar, després d'esmorzar en una plaça, vam anar al centre de recepció de Sant Domènec i ens van presentar un home que era el doctor Smith. Ens va explicar una història de la seva família i nosaltres l'havíem d'ajudar.

Els van donar una bossa on hi havia uns papers i una brúixola, havíem de descobrir qui era l'avantpassat del doctor Smith. Després d'anar a molts llocs per diferents carrers del poble i dins del Castell, i de superar moltes proves per saber qui era l'avantpassat del doctor Smith, vam tornar a anar al centre de recepció Sant Domènec. Aquí ens van ensenyar un vídeo que explicava les guerres a Perelada, i el que ho explicava era l'avantpassat del doctor Smith, era Ramon Muntaner.

Quan vam marxar de Perelada vam anar a Figueres a dinar en un parc i vàrem fer un aperitiu «compartit» entre tot el que havíem portat. A la tarda vam visitar el Museu del Joguet on vam observar moltes joguines que abans s'utilitzaven. Quan vam marxar del Museu vam veure per fora el Museu Dalí i llavors vam marxar cap a Girona amb l'autocar. Tots ens ho vàrem passar molt bé!!!

Clàudia Garcia i Alba Badia. 4t, Migdia

Una excursió ben bonica

Hola! Sóc un saltamartí i em dic... Martí!

Jo vinc de Girona, del pati d'una escola molt bonica, el CEIP Verd!

Un dia, vaig sentir a dir a uns nens, que anaven d'excursió al Museu de la Confitura (Torrent), a la carbonera (Sant Climent de Peralta) i al Museu de pesca (Palamós). A mi, m'encanta la confitura! Així que vaig decidir anar amb ells.

Va arribar el gran dia. Em vaig enfilem a la motxilla d'una nena i vam marxar en autobús al cap d'una estona, sentia com baixaven tots, es va obrir el porta maletes i vaig sortir a l'exterior posant-me a la butxaca de l'abric d'uns dels alumnes.

Haviem arribat a un petit poble (Torrent), davant del museu que tantes ganes tenia de veure. Entràrem i una senyora ens ensenyà a fer confitura de préssec i codony. En acabar, dissimuladament, em vaig posar dintre de l'olla i vaig començar a menjar fins quedar ben tip! Aquelles senyores ens donaren un pot de confitura per cadascú. Què bé!

Ràpidament pujàrem a l'autobús i... cap a «la carbonera». Jo seguia a la butxaca del nen.

Aquí, un home carboner, ens explicà el funcionament: es construïa amb tronc cada vegada més prims i, damunt, s'hi posaven branquetes i herba. Al mig hi havia l'ull, que era un forat a dalt per encendre-la. També feien uns forats a l'est i oest. El carboner, els anava obrint i tapant. Quan el fum, en una carbonera, sortia marró volia dir que encara no hi havia carbó, en canvi quan sortia blau, significava que ja era fet.

Tot seguit ens explicà que els carboners s'havien de quedar a vigilar la carbonera

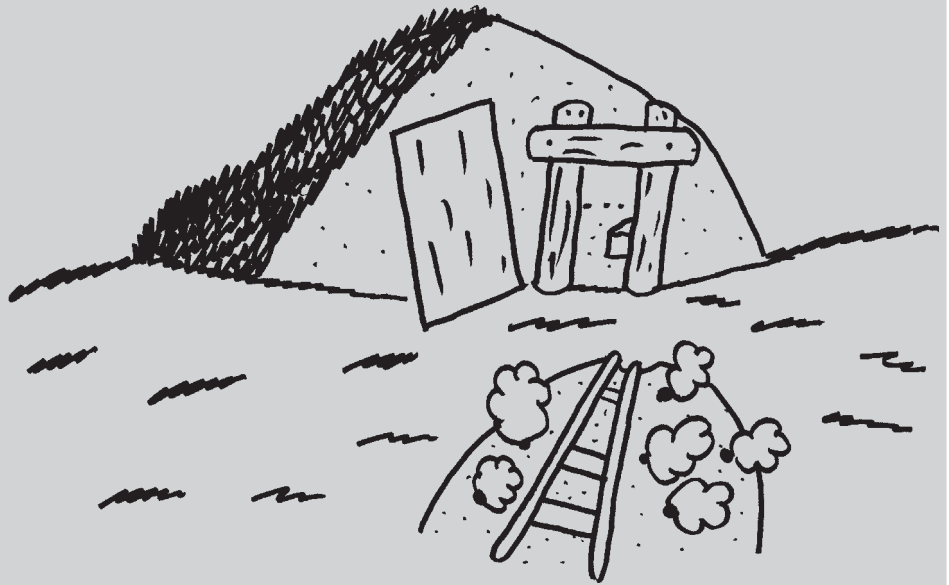
durant 15 dies, per això es construïen una cabana especial. Es feia amb tronc grossos i llargs, dos més curts de costat i un altre llarg enmig i tots lligats; després es posaven fulles i herbes amb branquetes per sobre. La part de la cuina era feta de pedra amb una finestret rodona.

Jo, he estat escoltant tota l'estona en Martí i per això us explicaré el que van fer aquells nens i nenes a la tarda. Ah! M'en oblidava! Sóc la Confitura!

Tots agafàrem de nou l'autobús i ens dirigírem a Palamós, al Museu de la pesca. Hi veiérem

les classes de peix que es pescaven, les xarxes, que es feien servir, algunes eines, motors de vaixells i barques, fins i tot un vaixell de pesca de mida real. També observàrem, en una pel·lícula, com es feien les subhastes a la llotja. A mi, aquesta sortida em va semblar d'allò més interessant! Haviem après tantes coses! En acabar aquesta visita, tornàrem cap a Girona molt contents! I vaig tornar a sortir de la butxaca per ser lliure una altra vegada!

Núria Rovira. 6è, Verd

Helena Bragulat. 6è, Verd

Els tallers del dia de la Ciència

Vam fer el de les engrunes. Vam agafar pa i li vam treure totes les engrunes i vam ficar una mica de gotes de llimona i vam fer o una bola o un quadrat. Però vam ficar una mica de medecina i cola blanca.

Al taller dels estels vam agafar una pal petit i un de gran i els vam ajuntar. Vam agafar un paper fi i els vam enganxar amb cola. Vam ficar-lo a sobre l'altre.

Als molinets vam agafar un paper vermell i vam retallar-lo per les puntes i vam ficar-hi suro i el pal.

Al taller de jocs, hi havia un parxís. Un joc que havies d'intentar que el cotxe sortís per la sortida. Al taller de l'Einstein ens van explicar moltes coses de la seva vida.

I després vam anar a la classe i vam cantar una cançó dels científics.

**Laia Fonalleras i Cèlia Vicens
1r, Annexa**

Invitació al Parc Nacional d'Aigüestortes

Amb motiu del cinquantè aniversari del Parc Nacional d'Aigüestortes, ens va arribar a la nostra escola la invitació d'una estada de dos dies al Parc, i els nostres tutors de cinquè van acceptar-la.

Quan vam arribar a Boí, ens van agrupar en grups de quatre, de tres i de dos i vam entrar a l'hotel Pey. Ens van donar una clau a cada grup i tothom va anar a deixar les maletes a la seva habitació. A continuació, vam dinar. Després, vam visitar la casa que informava sobre el Parc i aquí ens van projectar un audiovisual on vam poder veure la fauna i la flora dels Pirineus. També ens van ensenyar una maqueta del Parc. Quan vam acabar, vam marxar i ens vam deixar mitja hora lliure i vam anar al bar de l'hotel a prendre nota en el quadern de camp del que havíem fet fins aleshores. A la tarda, vam jugar a un joc molt interessant que consistia en esbrinar els noms d'alguns animals observant el seu perfil, algunes parts dels seus cos, etc. i vam construir un niu. A continuació, vam sopar. Abans d'anar a dormir, vam jugar una estona a jocs de taula.

Al dia següent, vam anar al Parc Nacional d'Aigüestortes. El desplaçament des de Boí fins al Parc, el vam fer en taxis de muntanya. Vam veure i aprendre moltes coses que no havíem vist i no sabíem. Quan va acabar la visita, guiada pels monitors, vam tornar a l'hotel, vam dinar i vam marxar cap a Girona.

A tots ens va agradar fer les coses junts, dormir en un hotel i conviure durant dos dies. Ens servien el menjar a taula, que per cert era molt bo, i vam dormir molt bé. També ens van agradar els monitors perquè eren molt simpàtics.

Personalment opino que, tot el que hem fet, m'ha agradat molt i he après molt de la fauna pròpia del Parc, que era el tema elegit per treballar. Ara ja sé més dels animals dels Pirineus que no pas abans. L'estada l'he trobada molt positiva.

Guillem Febrer. 5è, Montfalgars

**Antonio Duran
4t, Montfalgars**

La prehistòria a Banyoles

El dia 20 d'octubre vam anar a Banyoles a veure un museu de la prehistòria. Vam arribar i ens varen donar trenta minuts per esmorzar i després vàrem veure un audiovisual sobre el tema. En acabar ens van donar una fitxa en una carpeta que parlava de les coves prehistòriques de Serinyà, les seves troballes i el seu treball.

Ens van portar a les sales del museu de la prehistòria. Vam veure tot tipus d'ossos, també vam observar la famosa mandíbula de Banyoles. Abans de visitar el museu ens van ensenyar a fer una pintura rupestre però amb pintura d'ara i no amb els pigments que feien servir els homes primitius. Quan es va acabar la visita del museu, vam anar caminant fins al llac de Banyoles, i a prop de l'aigua vam seure a dinar. Teníem molta gana! Després de dinar vam pujar al Tren Pinxo de Banyoles. Vàrem visitar les Estunes, unes esquerdes del terreny que més o menys fan uns vuit metres de profunditat.

Tot el llac de Banyoles el vam voltar amb el trenet. Finalment a les 4 de la tarda, dalt de l'autocar i cap a Girona altra vegada. En arribar a l'escola encara vàrem jugar una estona al pati i ens van repartir unes lllaminadures. L'excursió va ser tot un èxit!

Lourdes Anabella. 6è, Montfalgars

L'Ajuntament de Girona: una visita divertida

El dimarts dia 22 de novembre vam anar a l'Ajuntament; a les nou en punt vam sortir de l'escola, anàvem amb parelles de dos i vam sortir per la porta principal. Quan estàvem a punt d'arribar, a l'entrada de la plaça del Vi, vam esmorzar. A l'acabar vam anar a buscar uns monitors que ens van ensenyar algunes coses de la plaça del Vi i dels carrers que hi havia al voltant. A continuació vam fer una fitxa d'un àlbum que ens havia donat la senyoreta; després vam entrar a l'Ajuntament i el monitor ens va repartir unes targetes per fer unes coses i ens va explicar una petita història de l'estàtua que hi ha a l'entrada, d'un cap de pedra. Després ens van deixar jugar a un joc molt divertit a la sala de plens. I parlant i parlant va passar l'estona i ja havíem de marxar. Finalment vam fer cap just a l'escola.

Judit Rodríguez. 3r, Dalmau Carles

La castanyada

El dia 28 d'octubre es va celebrar la castanyada al col·legi Joan Bruguera. És una tradició catalana que ens recorda a tots que ha arribat la tardor i per als gironins que han començat les fires.

La festa va començar a les quatre de la tarda, però aquest any ho vam fer diferent. No només vam menjar castanyes sinó que també vam fer un ball anomenat «El ball de la castanya». Aquesta dansa es balla en parelles i la gràcia és girar amb la parella a ritme de la música. Després de tots els alumnes per classes vam fer una gran rollana i vàrem menjar les castanyes que ens havien donat els nens i nenes de sisè disfressats de castanyeres. Les castanyes d'aquest any eren més bones que mai perquè anaven acompanyades de música i de ball.

Helena Ramon. 5è, Bruguera

L'electricitat

Un dimarts que feia molt de sol, la classe de 5è del Verd vam decidir anar a fer tallers sobre l'electricitat.

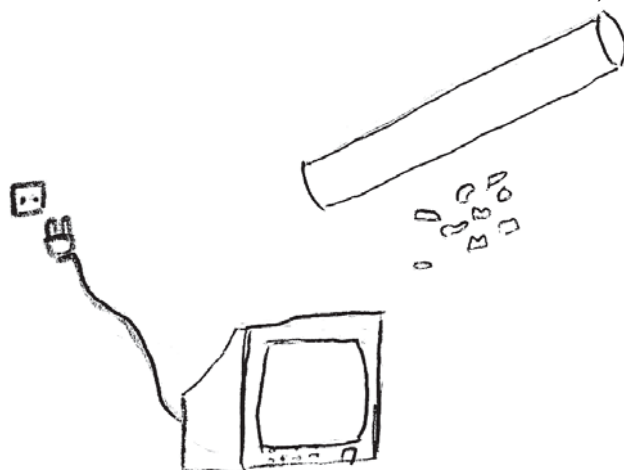
Quan hi vam arribar un noi molt amable que es deia Hilari, ens va explicar les coses principals que es necessiten per a ser científics. Un cop explicat ens va deixar fer experiments.

N'hi havia de tota mena: de fregar un tub perquè uns paperets s'hi enganessin, fregar l'esquena d'algú amb un plàstic i després posar-hi una bombeta al front i s'encenia...

Tot això per demostrar l'electricitat estàtica, les cargues positives i negatives...

Així ens va passar el matí, i ja va ser hora de tornar al col·legi. Però el que compte és que ens ho vam passar genial.

Ferran Bosch. 5è, Verd

Descobrint el Montseny

Dimecres passat vam anar d'excursió al massís del Montseny. L'autobús va venir a buscar-nos molt aviat per poder veure moltes coses. Vam agafar l'Eix transversal fins el coll de Ravell, aquí vam agafar una carretera comarcal fins a Santa Fe, en aquest trajecte la boira era molt espessa i no es podia veure res.

Quan vam arribar vam veure un audiovisual del relleu i el paisatge del Montseny a cada estació de l'any.

Caminant per l'entorn vam observar el paisatge mediterrani on vam veure roures, castanyers i galzerans, aquests últims en perill d'extinció. Prop del riu vam veure el paisatge centreeuropeu amb una fageda molt gran. A sota del faig no hi ha sotabosc perquè no hi pot entrar la llum ni l'aigua. Llavors vam pujar a la muntanya de Matagalls i des d'aquí vam veure el Prepirineu, el Pirineu, la Serralada Litoral, tres colls i la barreja dels arbres mediterranis i centreeuropeus. Allà hi ha la taula dels tres bisbes: aquí es trobaven els bisbes de Girona, Barcelona i Tarragona. A la taula decidien les coses que farien. Festes, espectacles i coses així. Després de caminar una estona, vam arribar al naixement del riu Tordera on vam dinar. Aquell dia estava sec però quan plou recull molta aigua.

A la tarda vam visitar el museu de la Gabella, aquí vam veure un vídeo de llegendes del Montseny.

Després vam poder veure les eines que s'utilitzaven abans per fer els diferents oficis com, per exemple, el ferreter, el fuster, el pagès...

Finalment vam poder veure els diferents poblats, des de la prehistòria fins fa poc de la vida dels homes que han viscut al Montseny.

M'ho vaig passar molt bé i el que més em va agradar va ser l'audiovisual.

Pau Besalú. 5è, Cassià Costal

El dia de la Ciència

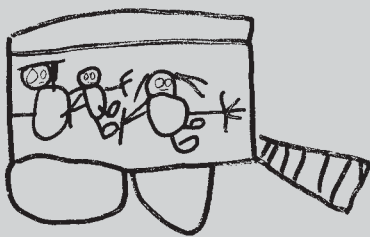
El dia 10 de novembre celebrem a l'escola Annexa el dia de la ciència. Vam anar amb la professora de P4 a fer un molinet de vent i ens va donar un plàstic amb unes marques i aquelles marques les havíem de retallar i després havíem de plegar les puntes una sí una no; ens van donar una agulla i la vam punxar en el molinet i vam clavar un tap de suro i vam posar-hi gomets.

Vam anar al pati i després vam anar amb els de primer a veure l'Einstein; era en Llorenç; ens va explicar com vivia l'Einstein i després vam anar amb l'Emília; ens va ensenyar a fer estels. Ens va deixar triar el color del paper i vam fer un esquelet. I vam plegar les puntes i les vam clavar amb goma d'enganxar. I després vam fer un tall per passar el fil i després vam clavar gomets. Vam anar a fer invents i a l'entrada havíem d'agafar un llapis i un full que ficaven els invents. Ell ens va explicar com es feien els invents i d'invents n'hi havien vuit; un que es deia trepador, un altre que es deia ocell, un altre que es deia les boles, un altre que es deia el cavall i un altre que es deia una espelma que s'encenia per tots dos costats, un altre que es deia monedes i un altre que es deia l'ou i un altre que es deia l'espelma i després vam apuntar com funcionava.

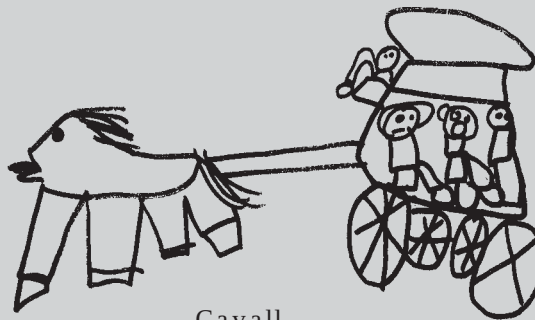
Irene Quintana i Berta Masnou. 2n, Annexa

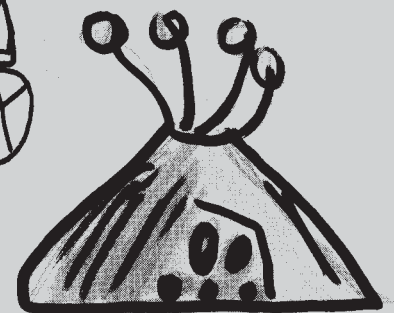
La Fageda d'en Jordà

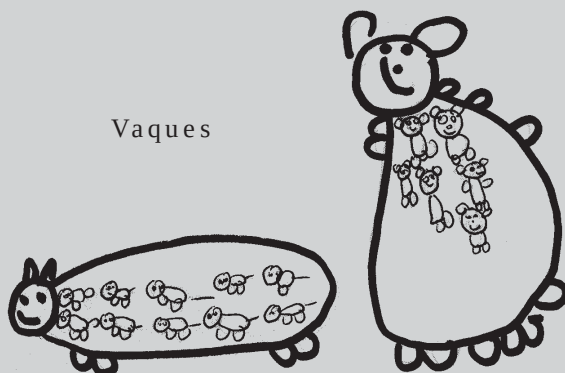
Carro

Cavall

El volcà

Vaques

Hem anat a La Fageda d'en Jordà a observar els faigs.

Amb el carro ens hem passejat i hem vist les pedres volcàniques.

Per acabar el dia vam visitar la cooperativa de la Fageda, per veure el procés de la fabricació de iogurts.

A la classe hem treballat un dossier sobre els arbres, les fulles, els volcans i les vaques.

Hem après moltes coses.

Alumnes P4, Verd

Als senyors escombriaires

Us vull agrair tot el que feu per Girona. Sense vosaltres seria molt bruta. Hem comprovat que, quan feu vaga, la ciutat queda feta una deixalleria.

Gràcies per la vostra feina!

Mireia Llosas. 6è, Verd

A Metges Sense Fronteres

Benvolguts,

Us volem dir moltes gràcies per tot el que feu per la gent necessitada i pels que han patit el Tsunami o els terratrèmols i huracans, les guerres...

Amb la vostra tasca aconseguíu que els diners que nosaltres donem, ens semblin molt ben aprofitats.

Col·laborem sempre amb vosaltres.

Ànims i endavant!!

Helena Bragulat, Pau Font i Núria Rovira. 6è, Verd

Al Sr. Bosch, Director dels SSTT d'Educació

Ens agradaria que el tros d'edifici que no s'utilitza, s'habilités per poder disposar d'un menjador més gran, d'una sala d'actes que serveixi de teatre, i d'un gimnàs com cal. I que la part del menjador actual i l'aula de Psicomotricitat es reconverteixin en espais per classes. Estem preocupats perquè veiem els nostres pares enfadats, i nosaltres volem una escola millor.

Fins i tot hem fet una manifestació.

Gràcies! Esperem que ens feu les obres ben aviat.

Oriol Bassols i Martí Vergés. 5è, Annexa

Cartes a l'Alcaldeessa

Sra. Alcaldeessa,

Li voldria donar les gràcies per posar aquella passarel·la grisa al Parc Central perquè abans, quan plovia, quedàvem tots molt enfangats.

Carlota Fortià. 6è, Verd

Sra. Alcaldeessa,

M'agradaria que fes netejar els contenidors de matèria orgànica perquè estan tots molt bruts!

Moltes gràcies.

Aniol Patiño. 6è, Verd

Sra. Pagans,

Molt a prop de la meua escola, l'últim mes s'han cremat dos contenidors de plàstic i un de paper. M'agradaria que això no tornés a passar posant més vigilància policial. També voldria saber per què van treure la policia que controlava el pas de vianants, ara que no hi és, molts cotxes passen el semàfor en vermell i molt de pressa.

Moltes gràcies per la seva atenció, Anna.

Anna Recasens. 6è, Cassià Costal

A l'alcaldeessa Anna Pagans,

Al barri de Sant Pau, al carrer Saragossa, li demanaria que si es pot controlar les pintades de grafitis. Li demano si us plau que s'esborri perquè sembla un barri marginat. Són als contenidors, a les parets...

a vostè no li agradaria pas viure en aquest barri amb l'aspecte lleig que té. Si no fos pels grafitis seria un barri molt maco.

Bruno Manzino. 4t, Cassià Costal

A l'Anna Pagans, alcaldessa de Girona,

M'agradaria dir-li que al barri de Sant Narcís hi ha molts excrements de gossos i els amos no els recullen. Als veïns d'aquest barri els molesta molt que hi hagi tants excrements als carrers, fins i tot hi ha vegades que n'hem trobat a la porteria de casa nostra.

Atentament,

Sergio Càmara. 4t, Cassià Costal

Benvolguda alcaldessa,

Cada matí quan anem a l'escola ens toquem motos i bicicletes anant per la vorera, ens agradaria que aquests vehicles anessin per la carretera.

Moltes gràcies,

Joaquim Genover i Eduard Sanllehi. 4t, Verd

Benvolguda alcaldessa,

Visc al costat de la Devesa i tinc deu anys.

Sovint he de passar per la plaça Marquès de Camps per anar a comprar. Si li dic la veritat, no és gaire agradable passar per aquesta plaça perquè en realitat mai està neta. El que més em molesta són els excrements de colom que hi ha per terra, n'és ple! Li demanaria, si us plau, que la netegin una mica més bé i més sovint.

Andrea Sánchez. 5è Bruguera

Benvolguda alcaldessa,

Sóc un noi que m'agrada sortir als parcs, jugar a ping pong, futbol, bàsquet, anar en bicicleta...

Necessitaríem que ens els parcs hi haguessin més taules de ping pong, perquè a vegades per poder jugar m'he hagut d'esperar una hora. Estaria bé que també hi posessin porteries i més cistelles.

També voldria demanar-li que a cada parc hi hagués un monitor en una caseta que guardés el material esportiu i que els nens poguessin agafar-lo i després de jugar tornar-lo al monitor.

Gràcies per llegir la meua carta.

Daniel Moreno. 5è, Bruguera

Senyora alcaldessa,

Moltes gràcies per haver fet pintar les línies de la pista de bàsquet i de futbol de la meua escola, i també gràcies per haver fet que arreglin la cistella de bàsquet del pati.

Ara m'agradaria que fes alguna cosa per aquella gent que no hi veu, és a dir, els cecs. Cada cop que surten de casa per anar a passejar o a comprar els ha d'acompanyar algú per poder travessar el carrer. M'agradaria que els semàfors fessin soroll i així, aquestes persones podrien travessar els carrers sols.

No cal que sigui demà, ni demà passat, només quan vostè pugui, però tingui present que a mi m'agradaria molt que els cecs poguessin sortir de casa com persones que hi veuen.

Moltes gràcies.

Guillem Barbacil. 5è, Bruguera

Vull donar les gràcies a
totes les persones
que han ajudat a crear la revista
"El Tarlà",
perquè és divertida i entretinguda.

Artau Guinó. 6è, Verd

Fires i Mercats

La secció Barris ha decidit fer un tomb pels mercats i fires dels diferents barris de la ciutat de Girona. Ha estat un treball interessant perquè hem pogut parlar amb els responsables de cadascun d'ells. N'hi ha que ja tenen una tradició d'alguns anys, i d'altres que són

més recents, i algun que està a punt de ser tancat. No els hem fet tots perquè no tenim prou espai en el paper. I hem comprovat que no tots els barris de la ciutat en tenen. Hi ha una tendència a anar cap al centre de la ciutat.

Història del mercat

A l'edat mitjana ja es feia a Girona un mercat cada setmana on hi havia productes del camp i es feien canvis de mercaderies. El mercat estava fora de la muralla, situat al barri del Mercadal, i més tard al segle XVIII, a la plaça de les Cols (la Rambla de la Llibertat).

Al 1929 es va fer un projecte de mercat municipal que volia fer-se sobre el llit del riu Onyar a la zona del pont de Pedra. Es volia fer un edifici que fos el principal mercat de productes agrícoles i ramaders.

El projecte el va fer Joaquim Maggioni, però a les autoritats no els va agradar la idea de tancar el riu Onyar.

El mercat municipal es va situar a la plaça Calvet i Rubalcava (la Plaça del Lleó).

Es va inaugurar el 3 de novembre de l'any 1944, al mercat hi havia unes 200 parades: 20 de carnisseria, 2 de xarcuteria, 2 de cansaladeria, 32 de fruites i llegums, 82 de verdures i hortalisses, 4 d'ous, 2 de formatge, 2 de flors, 32 de peix fresc i marisc, 2 de pesca salada i un cafè bar.

Al mercat hi havia un administrador que s'encarregava de què tot el servei funcionés. També hi havia el veterinari que s'ocupava que la carn estés en condicions per vendre. A les tardes hi havia una brigada de neteja i a les nits un sereno.

Ben aviat, els mercaders començaven a preparar les parades perquè al matí la gent anava a comprar abans d'anar a la feina.

Després de la guerra la gent anava amb uns vals per comprar el suficient per a menjar. Com que la majoria de les famílies no tenia neveres de gel havien d'anar cada dia al mercat perquè el menjar no se'ls fes malbé. Tot això feia que hi hagués molt moviment de gent al mercat.

Karim Karroum, Pol Pujols i Pau Recarens. 5è, Verd

El mercat d'alimentació de la Rambla

El primer dissabte de cada mes i des de fa quatre anys se celebra a la Rambla de Girona, un petit mercat de l'alimentació, format pel voltant de vuit parades, totes elles de productes tradicionals.

Aquests comerciants es col·loquen a la part final de la Rambla i allà distribueixen els seus productes entre la seva clientela. El mercat ha estat impulsat pels membres de l'Associació de Veïns de la Rambla que ara fa uns anys van voler donar més vida a aquest indret tot endegant aquesta iniciativa que durant les dates nadalzenques es pot visitar els caps de setmana, alterant-se l'horari habitual de celebració mensual.

En aquestes parades, totes iguals per requeriment dels organitzadors, s'hi poden trobar des de productes com poden ser els embotits fins a herbes medicinals i formatges entre d'altres. Un dels condicionants per tal d'assistir-hi és oferir algun producte nou, que fins ara no s'hi venguí. L'horari d'obertura d'aquesta fira és de les nou del matí a les vuit del vespre del dissabte i els comerciants que hi van a vendre els seus productes estan molt satisfets de fer-ho.

Tant els comerciants com els clients i els organitzadors, esperen que aquesta fira, ja consolidada, tingui continuïtat i sempre en pugem gaudir.

Val a dir que els comerciants fan un gran esforç ja que van a la Rambla faci sol o estigui núvol, faci calor o plougui.

Afegir que la Rambla és el passeig més gran i famós de Girona i també per a mi, el més bonic aquesta època de l'any; per això jo penso que van escollir la Rambla per posar-hi el mercat.

Ara vindrà Nadal, l'època més màgica de l'any i, amb ella, també les il·lusions dels nens que esperen els regals i també poder gaudir-ne tot menjant algun producte natural; aquests són els productes que es poden comprar en aquesta fira i així la rambla s'omplirà de gent i més gent que comprarà en aquest mercat.

**Benjamí Beneit
6è A, Dalmau Carles**

Núria Rovira. 6è, Verd

Fires del barri

Al nostre barri, de fet no hi ha fires, però el dissabte a la plaça Carlemany, fan la fira d'art, on els pintors exposen les seves obres. I quan arriba el bon temps, als carrers principals, s'hi fan com una mena de «fira al carrer».

A la plaça Carlemany s'hi veuen les obres dels pintors locals, hi ha pintures d'arreu, del barri vell, n'hi ha que són boniques de veritat! Per la qual cosa els dissabtes l'esmentada plaça s'omple a vessar. És un ambient molt agradable. Hi ha gent que passeja, que mira, fa el tafaner i n'hi ha que compren. Tot plegat fa dissabte.

Les parades de la fira al carrer, són divertides, també s'omplen de gent. Els botiguers treuen al carrer els seus productes, que estan a bon preu, per a aquest motiu la gent compra; sempre falten coses! Les mercaderies que es veuen són de molt diverses procedències, de diferents classes, diverses classes de roba, productes, tot plegat, varis: sabates, llibres, CD, complements de la casa, joguines, coses per menjar...

Aquestes fires només duren un dia, s'hi fan talls de trànsit perquè els vianants puguin gaudir de les fires del barri, i així coneixen més el comerç del sector.

Sergi Rimbaud i Maria Reyes. 5è, Verd 9

El mercat de les Ribes del Ter

Des de molt antic, Girona ha tingut un paper clau d'atracció comercial a través de fires i mercats. L'actual Rambla de la Llibertat era temps enrera el centre d'un gran mercat que proveïa i donava vida amb la seva activitat als ciutadans de Girona.

Actualment, el mercat de les Ribes del Ter és una de les imatges més representatives del tradicional intercanvi de productes i mercaderies.

El mercat el fan al parc de la Devesa durant els mesos d'estiu i a les Ribes del Ter de setembre a juny, tots els dimarts i dissabtes, de vuit del matí a dos de la tarda però quan hi ha més gent és de les 10 a les 12 hores.

Les seves parades formen un llarg circuit comercial i ofereixen un ampli ventall de productes de tot tipus: alimentaris com fruites i verdures, fruits secs, embotits... fins a roba, calçat, complements, música...

És un lloc que convida a passejar, remenar i trobar tot el que es busca al millor preu. Les veus cridaneres dels marxants que animen a acostar-nos a les parades es barregen amb el bullici de la gent que hi compra donant tot plegat vida i color a la Devesa.

Des de juny de 2004 hi ha una Junta de Mercat Ambulant formada per representants d'entitats, tant de caire particular com dels sectors de roba i fruita, que dialoga amb l'Ajuntament i té com a objectius la neteja, la promoció, els equipaments, etc. i, en general, la millora del mercat.

Cristina Casermeiro, Laura Balmisa, Eric Díez. 6è, Bruguera

Patricia Marina. 2n Montfalgars

El mercat municipal d'abastaments

El mercat de la plaça del Lleó és el centre de distribució del producte fresc: peix, carn, fruites, queviures... i es troba situat a la plaça Calvet i Rubalcava. Hi trobem 66 punts de venda: 16 de carnisseria-cansaladeria, 12 de verdures, 9 de peix i marisc, 7 d'aviram i cacera, 3 de pesca salada, 4 de plats cuinats i 15 de varis. A l'exterior del mercat encerclant l'edifici, hi ha també diverses parades en les que pagesos i pageses venen productes de collita pròpia, així com venedors de productes no alimentaris.

S'accedeix com a titular de punt de venda mitjançant una concessió municipal que comporta el pagament d'un preu (mensual) segons els metres quadrats i l'activitat que s'hi fa.

Hi va molta gent a comprar sobretot al migdia. Tant els marxants com els usuaris estan contents dels serveis, encara que, diuen, hi ha coses per millorar com: l'aparcament, els lavabos, els horaris...

També reclamen més seguretat i poder vendre productes de qualsevol propietari. Alguna vegada han sofert algun robatori (de pernells), estirament de bosses, estafes a les parades...

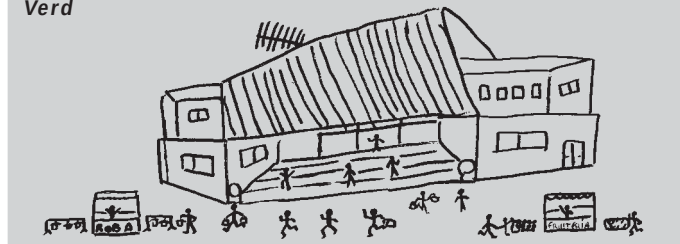
L'horari és de dilluns a dissabte: de 6 h del matí fins a les 14 h aproximadament segons si el dia és laborable o vigília.

Berta Roure, Sergi Rimbau, Marcel Pi, Sònia Urda, Jaume Niell i Jordi Vilamitjana. Cicle superior, Verd

Artau Guinó. 6è, Verd

Ferran Bosch, Verd

El Mercat de la Devesa

Aquest Mercat va ser construït l'any 1984, o sigui que ja en té 21.

No és municipal, és a dir, que l'Ajuntament no hi col·labora econòmicament. Aquest establiment està a punt de desaparèixer. Molt aviat el tancaran i actualment només hi queden quatre parades obertes: la peixateria, la carnisseria, el forn i el bar. Els dies que la gent hi va més sovint són els caps de setmana.

Hi ha 40 punts de venda i només quatre d'oberts, és a dir 36 de tancats!

Aquest mercat ha canviat molt en comparació amb els seus inicis. El que es ven més és el peix i la carn. El problema, però, està aquí: ara als supermercats es venen productes envasats directament per congelar i que els treus del congelador, els fregeixes o els poses al microones i ja estan llestos i a punt de menjar. Un altre problema és que hem canviat molt els nostres costums diaris. Les dones treballen fora de casa i per aquesta raó no tenen gaire temps per anar a comprar o per fer menjars molt elaborats a casa i per això van a comprar a algun súper i ho tenen llest en menys de 10 minuts. El tipus de cuina de les cases lògicament ha canviat molt amb el temps.

De moment creuen que s'haurà de tancar perquè tenen molta competència amb el Mercat del Lleó, l'Hipercor, el Champion, el Mercadona, el Carrefour, el Bonpreu, el Condis, el Caprabo, etc...

El seu desig és que enderroquin el mercat actual i que en facin un de nou, que fos municipal, i que hi poguessis trobar tots els productes de qualsevol mercat municipal ben proveït. El que s'ha de reconèixer és que el seu peix i la seva carn estan boníssims!!!

Maria Ferriol i Cristina Pacheco. 6è, Migdia

Miriam Badia. 1r, Dalmau Carles

Fira de productes artesans

La Sra. Joaquina Olivera, fundadora de l'Associació Artesans de Girona, amablement ens informa que els artesans de Girona, des de fa 11 anys, que exposen els seus productes al Pont de Pedra de Girona. Durant les Fires de Girona, les festes de Nadal i la Setmana de les Flors. També els dissabtes de març a juny i d'octubre a desembre.

Comencen a parar a les 10 del matí i tanquen les parades a les 8 del vespre. Aquesta fira està organitzada per la mateixa Associació Artesans de Girona. Es venen només articles artesanals de fabricació pròpia, de tot tipus: tèxtil, cuir, paper, fusta...

Es disposa de 18 estants, però no sempre exposen tots.

Durant tot el dia passa molta gent ja que és un lloc de pas, el moment que hi ha més públic és al matí, també a la tarda a partir de les 6.

Molta gent troba car el producte perquè no entén el treball artesanal i les hores que s'hi passen per fer una peça; també cau en la confusió perquè en moltes fires es dona el nom d'artesanía a productes de revenda.

Hi ha públic molt fidel que és el que realment valora el treball artesanal.

Es podrien millorar les ajudes de propaganda i suport per part de les administracions, ja que mai han disposat de cap ajuda.

Faria falta sponsors i que el muntatge de les parades fos subvencionat.

La fira es va fundar el setembre de 1994. Van començar amb parades i després van aconseguir fer uns estants propis, gràcies a «Toldos Maiol» que va confiar amb ells i els va fer els estants a crèdit.

Actualment la fira gaudeix de bona salut i ha quedat inclosa dins les millors fires artesanals de Catalunya. És l'única fira artesana que es fa amb tanta regularitat. Com anècdota poden recordar les vegades que gràcies al fort vent han baixat al riu, a buscar algunes de les parades.

Rosa Noell i Berta Rimbaud. 6è, Annexa

Berta Rimbaud. 6è, Annexa

El mercat d'art del carrer Mercaders

És un mercat d'art organitzat per l'Associació de Comerciants del carrer Mercaders. Es fa cada dissabte de l'any, des de les 11 h del matí fins a les 8 h del vespre. Hem vist que es venen quadres a l'oli, aquarel·les i dibuixos al carbó. Hi havia uns quinze parades i hi havia molta gent. El senyor Joan Bruguera, membre de l'Associació de Comerciants del carrer Mercaders, ens va dir que hi ha més gent cap al migdia i al capvespre. També va dir que tot i que el públic n'estava content, el mercat necessitaria més participants. Aquest mercat va començar fa vuit anys amb ajuts de l'Associació de Comerciants del carrer Mercaders i de l'Ajuntament. Hi ha pintors que es van promocionar venen quadres en aquest mercat que ara no tenen parades al carrer perquè ja tenen compromisos amb galeries d'art.

**Anna Ma. Castillejo, Anna Recasens i
Pol Hospital. 6è, Cassià Costal**

Fira del col·leccionisme

Jo i la meua germana fem una col·lecció de cromos molt interessant. Nosaltres ja tenim la col·lecció quasi completa, només ens faltaven tres cromos que no hi havia manera de trobar-los. Jo ja els havia vist i sabia qui els tenia però no me'ls volien canviar pels que ja tenia repetits. Eren molt difícils de trobar.

Cada dia em comprava un paquet i la meua germana un altre i en sortien molts de repetits i mai els que ens faltaven.

Un dia vaig dir-ho a una companya que feia una altra col·lecció de cromos molt bonica. Ella em va dir que no me'n comprés més, que anés a la fira del col·leccionisme i canviés tots els que tenia repetits pels que em faltaven.

El diumenge al matí vaig anar amb el meu pare i la meua germana al lloc que m'havia dit. En aquell lloc hi havia parades i taules amb tot d'objectes de col·leccionisme: cromos, segells, monedes, tebeos, plaques de cava,...i més. També la gent, de totes les edats que mirava, preguntava i s'interessava per objectes de les seves col·leccions. Vaig trobar en una parada d'intercanvi de cromos els que em faltaven i me'ls van canviar. I amb molta alegria, vaig acabar la col·lecció. Ja he pensat en començar-ne una altra !!!

Ah, me n'oblidava! Aquesta fira d'intercanvi d'objectes de col·leccionista es fa cada diumenge al matí a la Plaça Catalunya si fa bo i, si el temps no hi acompanya, a sota les Voltes del carrer de St. Francesc.

Zoulikha Izmar. 6è, Montfalgars

El mercat de la Lleona

Un dia, de primers de novembre, vaig anar amb una companya meua i el seu pare al mercat de la Lleona, perquè ens van dir que al carrer Jaume Pons Martí, sota de St. Feliu, s'hi feia un mercat i hi havia parades de coses antigues. Era un dissabte al matí i feia un sol de tardor que era d'agradar. Hi havia força gent, i més o menys unes 14 parades. La gent es movia tranquil·lament i en harmonia pel mercat i no només els avis i gent gran, també famílies i nens i joves que s'interessaven per les mercaderies que s'hi exposaven: llibres vells, variats objectes antics, objectes de col·leccionisme, etc...Els marxants donaven explicacions i eren molt amables.

Ens vam trobar a la coordinadora, la Natàlia i ens va dir que el mercat, des de l'any 1995, fa dotze anys, l'organitza l'Associació de Veïns del Barri Vell i es fa els dos primers dissabtes de cada mes. També ens va dir que si el bon temps acompanyava hi havia molta animació i tothom n'estava content. En una parada de coses velles em vaig comprar una caixa que quan s'obre hi ha un ocell que agafa un cigarret. El vaig regalar a un oncle meu i li va agradar molt. Ell em va convidar a veure un partit de futbol.

Hèctor de Marco. 6è, Montfalgars

Marta Güell. 5è, Montfalgars

Anna Albar, Direct

Pol Pujols. 5è, Verd

El divendres 18 de novembre al migdia, l'equip de la secció "Entrevista" de El Tarlà es va desplaçar al Palau Firal per entrevistar a la Sra. Anna Albar, directora de Fira de Girona.

Ens va rebre molt amablement i a la Sala de Junes va contestar totes les nostres preguntes. Fou una estona molt agradable que ens va permetre conèixer de primera mà tota la feina de la Fundació Fira de Girona i copsar la importància que té en la promoció i foment del comerç, la indústria, els serveis i en activitats culturals diverses.

Què es fa en un palau firal?

En un palau firal es pot fer de tot. Pot ser una fira d'una sola cosa, monogràfica, com "Tot Nuvis" on hi pots trobar tot lo relacionat amb els casaments, o pot ser multisectorial, com la de Sant Narcís on hi ha diferents empreses i molts productes... Però a part, també s'hi fan sopars, concerts, la Marató de TV3, congressos i convencions... Ara el que volem és que s'hi facin rodages d'anuncis publicitaris. Tenim un objectiu molt clar, volem que el Palau Firal s'utilitzi sempre.

Quin any es va construir el palau de Girona?
Es va inaugurar l'any 1984.

Abans de la construcció del Palau, es feien fires a Girona?

Se'n feia només una, la Fira Industrial, Agrícola i Comercial, amb uns 100 anys d'antiguitat, abans es feia al carrer Jaume I i a altres llocs de Girona fins que va arribar a la Devesa, i en el recinte del Palau Firal des de la seva inauguració.

Els veïns estan contents de tenir el Palau Firal en el seu barri?

Jo crec que sí, però en algun moment penso que els molestem una miqueta, sobretot quan es fa l'Equus Catalònia. En algunes fires no tenim espai suficient i hem d'ocupar part del parc de la Devesa, s'ha de tancar i això provoca que durant uns quants dies els veïns no poden passejar-hi tranquil·lament. Malgrat tot, crec que hi ha molt bona entesa, i tenen un o dos mesos a l'any amb una mica de problemes.

En què consisteix exactament la seva feina? Quants col·laboradors té?

Avui estem treballant exactament catorze persones. La meua feina consisteix en organitzar, coordinar i dirigir les persones que hi treballem. Hi han diferents sectors: uns es dediquen a visitar els possibles participants a una determinada fira, altres a estudiar les possibilitats d'organitzar fires noves i fer estudis de mercat, altres s'ocupen de preparar la documentació, altres de vigilar el pla de manteniment... Cada fira suposa muntar i desmuntar els estands i les instal·lacions mòbils, veure què es necessita i com es posa, com queda... Continuant hem de parlar sobre què li agrada i vol la gent del carrer per organitzar-ne fires.

La Fira de Girona té quatre patrons: la Generalitat, la Diputació, l'Ajuntament i la Cambra de Comerç, i, com a directora del Palau, m'encarrego de les relacions amb aquestes institucions. Això porta molta feina i dedicació però tot s'aconsegueix amb un bon equip i una bona coordinació.

Quanta gent treballa fixa en tot el Palau Firal?

Fixes som les catorze persones que abans he esmentat; el que passa és que en funció de cada fira, agafem gent relacionada amb el seu contingut. Per exemple, per l'Equus Catalònia agafem moltíssima gent de la Universitat Autònoma de Barcelona. Els estudiants de veterinària que vénen aquí, es posen a l'entrada, miren els cavalls i ajuden als veterinaris oficials del saló a comprovar si tots els animals porten el "xip", si no tenen cap malaltia, etc. També contractem a altra gent de suport que per exemple ajuden a repartir la palla pels cavalls. Pel PIN (Parc Infantil de Nadal) contractem una setantena de monitors, que és gent que està relacionada amb el món del lleure i que durant els set dies es responsabilitzen del bon funcionament de les diferents activitats lúdiques que s'hi porten a terme.

També, per a la majoria de fires es contractem hostesses. Per la fira INART, agafem gent relacionada amb Belles Arts o amb el Col·legi de Dissenyadors, que ens ajuden una mica a fer la decoració.

Per tant, de col·laboradors en tenim moltíssims. Però gent fixa i que estiguem treballant dia a dia, som aquests catorze.

Pensava ser directora d'un palau firal?

No, d'un palau firal no, però d'un de congressos sí. Quan tenia 16 anys vaig anar a escoltar un míting de campanya electoral d'en Joaquim Nadal, aquí al barri de Sant Salvador, on va explicar els projectes que pensava posar en marxa en el Palau Firal i jo em vaig fer la idea i la il·lusió de ser la

directora d'un palau de congressos.

Com va arribar a ser directora de Fira de Girona?

Va ser per casualitat; perquè quan vaig acabar la carrera d'econòmiques a Barcelona, la meua primera feina la vaig trobar en un lloc que es diu "Centre d'informació i Desenvolupament Empresarial", que depèn del Departament de Comerç, Consum i Turisme. Havia presentat currículums a diversos estaments i en aquell moment va coincidir que es necessitava algú en el Departament d'Informació. Vaig superar el procés selectiu i vaig entrar allà com a tècnica. Mentre treballava en el CIDEM vaig relacionar-me amb la gent que de la Cambra de Comerç de Barcelona, perquè tots treballàvem una mica en el mateix, donant suport directe a les empreses i emprenedors a través de productes i serveis orientats a la millora de la seva posició competitiva en els seus diferents àmbits d'actuació. Llavors va passar que la persona amb la que tenia més relació la van nomenar gerent de la Cambra de Comerç de Girona. I aquest senyor, quan va venir de gerent, com que sabia que jo era gironina em va preguntar si volia venir aquí a Girona. Jo ja tenia ganes de tornar i vaig venir.

Passats uns quants anys a la Cambra de Comerç de Girona, havíem fet moltes coses noves: una escola d'Hostaleria a Vilamallà, programes de divulgació com «L'empresa i els instituts» per apropar el món empresarial als estudiants, i ja tocava un canvi. Va sortir una plaça al diari que deia: "es busca cap de personal a la Universitat de Girona" i jo no en sóc gens de cap de personal, perquè no m'agrada gens seguir les normes i les regles d'una llei estricta. Però vaig pensar: "Mira, com que tens ganes de canviar i de moment no hi ha altra cosa, t'hi presentes". Em vaig presentar a aquella plaça i la vaig guanyar.

Vaig estar a la Universitat de Girona deu anys de cap de personal i això us asseguro que és esgotador, la feina de directora de la fira és més distreta. La de cap de personal és molt complicada ja que has de negociar constantment amb els sindicats i les negociacions solen ser molt complicades.

Un dia tornava d'una negociació a Barcelona, vaig trobar-me el president de la Cambra de Comerç

José Hernández. 6è, Dalmau Carles

ora del Palau Firal

de Girona i em va dir: - Què noia, t'agradaria que parléssim de la direcció de Fira de Girona?" I jo vaig dir: - Sí, sí que m'agradaria. Vam estar dos anys parlant. Imagineu-vos, perquè és clar, s'havien de posar d'acord els quatre patrons. I mireu, així vaig arribar aquí; ben implicada amb la feina i amb tantes ganes com sempre.

Fins quan pensa seguir fent aquesta feina??

La veritat és que crec que continuar uns cinc anys més seria bo i que després de vuit anys fent la mateixa feina potser serà el moment de fer-me nous plantejaments.

Quants expositors hi caben en tot el recinte?

Això és difícil de contestar perquè depèn de l'espai que vulgui cada expositor. El Palau és un espai net i nosaltres oferim uns plafons per organitzar els diferents estands que serveixen per a la promoció i la venda dels productes que les diferents empreses presenten en les celebracions de les fires. Hi ha estands de diferents superfícies en funció de la tipologia de la fira. En aquests moments estem muntant la de "Tot Nuvis 2005" i els estands són de nou, de divuit, o de vint-i-set metres quadrats, n'hi caben més de cent cinquanta. A "Firarebaixa" tots són de quinze metres quadrats i n'hi caben cent setanta-dos. A la "Fira de Mostres" hi ha empreses que ocupen tres-cents metres quadrats, i empreses que amb vint metres quadrats en fan prou, llavors com que al Palau no hi cap tot molt pocs, es munta a l'exterior una gran vela que fa vuit-mil metres quadrats i a més es fan parcel·les de cinc-cents metres quadrats. És molt difícil dir quants expositors hi caben, perquè va molt en funció de la fira, del producte que es vol exposar i de les necessitats que té cada empresa. Si porten piscines demanen molts i molts metres; o amb cotxes. Van venir La Fageda, que portaven iogurts i flams, amb un espai de dotze metres els hi va cabre tot. Per tant, tot depèn una mica de l'objectiu que tens.

Quants dies tenen per preparar-ho?

Dos per muntar i un per desmuntar. L'empresa o entitat expositora es troba tot el que prèviament ha demanat: lleixes, teles... i disposen de quatre dies per muntar el seu estand.

Durant tot l'any quantes fires es fan? Quina és la que té més èxit?

Aquest any n'hem fet de noves, en total divuit, però no totes organitzades per nosaltres. La majoria de fires han estat d'organització pròpia de Fira de Girona, i sis per promotors privats. La que té més èxit és la Fira de Mostres, amb cinc-cents onze expositors i un públic de cent vuitanta mil. La més coneguda arreu de Catalunya és l'Equus Catalònia.

Hi ha algun tema especial que li agradaria fos el motiu d'una fira i encara no s'ha fet al Palau Firal de Girona?

Per l'any 2006, a finals del mes de gener, es fa Expojove, que em fa molta il·lusió. Estarà dedicada als joves, els donarà informació i els orientarà en la presa de decisions del seu futur

professional i laboral.

Una que també m'agrada molt és la fira INART (Fira internacional d'Art de Catalunya) que el 2006 serà la 2a. edició.

Estem estudiant per fer-ne més sobre temes relacionats amb la cultura catalana o la biologia.

Li ha passat alguna vegada que s'acostava el dia de la inauguració d'una fira i faltava acabar els preparatius?

Quan s'acosta la inauguració, no és que sembli que falta tot, és que penses que no inaugurars. Sí, sí, passa molt. Per exemple, la Fira de Mostres d'aquest any, el dia 28 a les 12 del migdia s'inaugurava i a les 12 de la nit anterior encara estàvem aquí a la Devesa acabant coses: parets, moquetes, expositors que munten fins tard, caixes, fustes que queden allà mig...i dius: "Demà no estarem". Però estem, sempre hem estat a punt.

Ens pot explicar alguna anècdota divertida que li hagi passat a l'entorn d'alguna fira?

Sí. La Ministra de la Vivenda, Sra. Trujillo, havia de venir a la Fira Habitatge, amb tota la complexitat que això comporta de protocol i de seguretat. Resulta que el mateix dia es va morir el Sant Pare i la ministra va haver de substituir el Sr. Zapatero en els funerals a Roma i per tant no va poder assistir a la inauguració. Llavors, gràcies a la Sra. Pia Bosch delegada del govern de la Generalitat, es va poder fer la inauguració oficial.

En una altra ocasió, en motiu de l'Equus Catalònia, vam trobar un cavall sense xip. Pensant que era un dels nostres vam mobilitzar-nos per agafar-lo i portar-lo a la fira. Al final, va resultar que era d'un nen de Banyoles que li havien robat, s'havia pogut escapar dels lladres i va arribar a Girona seguint l'olor dels cavalls de l'Equus Catalònia.

Si volguéssim organitzar alguna fira sobre les revistes que publiquen les escoles de Girona, què hauríem de fer?

A veure, primer m'hauríeu de dir de quantes revistes parlem. Quan tinguéssim les possibles revistes per exposar, hauríem de treballar les Normes de Contractació. Començaríem enviant una carta als possibles expositors, explicant l'objectiu de la Fira, el preu, els dies de celebració... A continuació, els interessats rebrien una trucada nostra per confirmar l'assistència. Amb tot això es

Pau Font.
6è, Verd

formaria una base de dades que s'hauria de guardar de cares a l'any vinent. Després s'hauria de fer un plànol, una mena de puzle amb tots els expositors, fer una distribució segons demanda, tenint en compte les sortides d'emergència, els passadissos... Tornaríem a contactar amb els expositors, confirmant la situació i els dies de muntatge. També contractaríem les empreses muntadores (moqueta, rètols, il·luminació...) i altres serveis com neteja, seguretat, aparcament...

Quan tot això estigués en marxa, caldria pensar en la publicitat, que és el que costa més diners, quants més mitjans de comunicació es contacti millor. Elaboraríem el "targetó" pels convidats (autoritats, família, amics). I ja està la Fira en marxa! Cal posar-hi molts esforços i procurar sempre superar-se.

És molt car llogar un espai per exposar productes al Palau?

No, el Palau de Fires és molt econòmic, encara que depèn de la fira. Hi ha fires com la Firarebaixa, que no és gens cara perquè el tipus de mobiliari i de serveis que ens demanen no és el mateix que en d'altres. Per exemple "Tot nuvis" o "Expojove", aquesta última com que serà una fira nova, la campanya publicitària serà més cara. Podríem parlar d'una mitja de 90 o 60 , per metre quadrat, segons lloguin o no el terra.

La gent ve aquí a vendre, els resultats són bons i per tant, no crec que sigui car.

Creu que el Palau està ben dissenyat per aprofitar al màxim l'espai?

En general sí però li trobo a faltar més portes de càrrega i descàrrega i més altes ja que tenim problemes amb l'alçària dels camions. També hi ha alguna columna que ens genera algun problema.

S'hi podria fer alguna altra cosa al Palau Firal a més de exposar diferents parades?

Sí es fan molts sopars.

L'any vinent l'hospital Trueta de Girona celebrarà el seu 50è aniversari aquí al Palau. L'any passat s'hi va fer el Congrés de Turisme, un concert de música rock, la campanya de seguretat vial de l'Ajuntament, la Marató de TV3.

Ara també voldríem fer anuncis publicitaris, doncs alguna casa ens ho ha demanat. S'han de poder fer coses per autofinçar el Palau.

Les festes dels barris

És molt diversa i rica la tradició popular de les festes de barri a la ciutat de Girona. Hi ha barris que celebren la seva o les seves festes des de fa molt de temps. Altres barris fa poc que les organitzen. Però el que sí podem comprovar és que són festes vinculades a la vida dels diferents barris i al tarannà dels gironins i de les gironines.

Al llarg dels anys els barris de Girona s'han anat fent i desfent; n'hi ha que primer eren pobles i van esdevenir part de la ciutat; altres que són barris nous, de nova construcció; i barris de «tota la vida». Pràcticament tots aprofiten algun dia assenyalat del calendari per celebrar-ho i reafirmar la seva personalitat.

Les escoles, d'alguna manera, també participen en les festes del barri al qual estan ubicades. Seguidament us presentem experiències i motivacions dels nostres escolars inspirades en aquestes festes tan entranyables.

Guillem Lázaro. 6è, Annexa

Sardinades i revetlles

Aquest any, igual que els anteriors, al nostre barri del Carme-Vista Alegre hem celebrat la Festa de la sardinada. Es fa un vespre a finals de l'estiu. La gent del local social se'n preocupa de portar les sardines i coure-les a les graelles a la mateixa plaça de Vista Alegre. Els que hi anem a menjar-les hem de portar els coberts, la taula i la cadira. Ens posem a la part de la sorra, sota els arbres. Tot i que hi van molts avis i àvies m'agrada anar-hi amb la meua família.

Com cada any, vam anar a la revetlla de Sant Joan. La revetlla es comença quan ja ha acabat l'escola. Amb els nostres amics, dies abans allà on es fa la sardinada, hi anem portant trastos per cremar. I la nit de Sant Joan anem a tirar petards i a jugar al voltant del foc. Com que és un dels dies que es fa fosc més tard, ens n'anem molt tard cap a casa. Els pares, xerrant i xerrant, triguem molt a cridar-nos per marxar. I ho aprofitem i ens ho passem molt bé. A la pista poliesportiva de la plaça s'hi fa ball, ja que sempre ve un conjunt musical.

Oriol Bassols i Martí Vergés
5è, Annexa

Sant Joan

Fem la foguera per Sant Joan i al seu voltant anem ballant i mentrestant... petards anem tirant!!! Petards escampem pel barri de Sant Pau i el parc s'omple de colors: vermells, grocs i blaus!!!

La xemeneia dels Químics

La xemeneia estava trista, bruta i escordada. El barri la va renovar... i la felicitat li va tornar!!! En els Químics de Girona hi ha una xemeneia molt bufona!!!

Les Fires

Per les Festes de Sant Narcís tothom està feliç com un anís!!! Per les Fires, si puges a les atraccions tindràs moltes emocions!!!

Carina Roca i Coralí Pagès
5è, Migdia

La Festa Major del meu barri

La nit de Sant Joan comença i celebrem la Festa Major del meu barri del Pla de Palau (Sant Pau).

Un grup de nens i nenes anem fins a l'Ajuntament i recollim la Flama del Canigó que ha arribat com cada any i la portem amb torxes fins a la Plaça del nostre barri, encenem un peveter que ens han fet, ens llegeixen unes paraules i ballem una sardana.

Així comença la nostra Festa Major. S'hi fan diferents activitats per a tots: exposicions, cantades i actuacions musicals... i també tenim atraccions i moltes més distraccions molt divertides i interessants.

Aquest any l'obra de teatre que han fet es diu "El trampós entrampat". Molta gent d'aquí i el meu pare hi han participat. Ha estat una comèdia molt divertida. Jo em diverteixo molt: Veig els meus amics, jugem, ballem i ens ho passem molt i molt bé. Tots hi esteu convidats!!!

Si veniu al barri veureu que maca que és.

Martí Oliveira, 6è. Migdia

Rodolins del barri de Sant Pau

A la foguera de Sant Pau es crema tot el que hi cau. La Xemi és una xemeneia i no la tiraran mai a terra.

Al barri de Sant Pau sempre hi ha pau.

A Sant Pau hi ha una botiga de joguines i totes són molt divertides.

Les festes de Sant Pau són a finals de juny i hi anem tota la família junts. Sant Pere juny enrere i Sant Pau tanca amb clau. Per Sant Pau al juny la cigonya ja està a punt

Marta Vila i Sandra Castillejos
5è, Migdia

La Festa Major de Sant Pau

Una gran festa es farà quan el dia de Sant Pau arribarà. Els petards s'han de comprar si la Festa de Sant Pau vols començar. Per Sant Pau una coca per poder omplir la boca. Per Sant Pau farem un foc que ho cremi tot a poc a poc.

Marta Oliveras i Blanca Ferrer
5è, Migdia

Pau Fontquerna
4t, Migdia

Festa Major de Sta. Eugènia

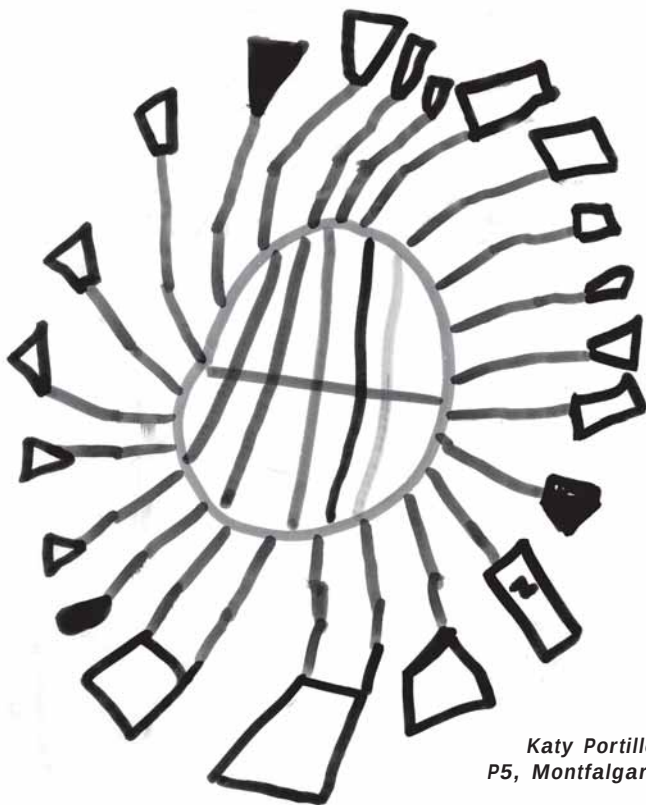
Diu la llegenda que un dimoni...Voleu que us l'expliqui?

Per les festes de Sta. Eugènia de Ter, ja fa molts anys, es feien moltes actuacions i espectacles i la gent hi acudia animada, amb moltes ganes de passar-s'ho bé i gaudir de l'ambient i la trobada de familiars, amics i companys, i veïns. Hem de recordar que el poble de Sta. Eugènia era una mica disseminat, uns quants masos i masies escampades que vivien dels productes del camp i dels horts que portaven a vendre a Girona i també donava vida alguna fàbrica amb tot un grup de gent obrera. Doncs bé tal com deïem al començament ... un any es va donar el cas que la pubilla del mas de Can Ninetes, que es deia Eugènia com la patrona del poble i era molt maca, volia trobar un xicot per a casar-s'hi. Va passar tota la festa admirada i galantejada per molts joves i en arribar la nit, la pubilla tenia triats tres nois però no s'acabava de decidir. Els altres molt desil·lusionats es van buscar altres parelles. D'aquells tres escollits dos eren galants i ben educats, però el tercer tenia la pell bruna i cremada pel sol, era brusc i amb pinta de murri. Va decidir que ballaria amb tots tres i qui estigués ballant amb ella l'últim ball de la festa seria el seu marit, vaja que s'hi casaria...Va començar a ballar amb els galants, i quan l'orquestra tocava l'última cançó la pubilla ballava amb el més murri que havia fet trampa i no li tocava i quan estaven a punt d'acabar, la pubilla va donar-se'n compte i va marxar corrents, l'últim ballador es va treure la màscara i era un dimoni, els músics de l'orquestra van parar de tocar, tothom es va espantar. El dimoni volia segrestar la pubilla i emportar-se-la...i no s'havia sortit amb la seva.

Diuen que al cap de sis mesos van tornar a veure el dimoni que de nits treballava en les obres d'un pont ...i es va avergonyir tant que se'n va anar corrents i no va tornar mai més a Sta. Eugènia.

A la Sta. Eugènia la primera setmana de setembre en honor a la seva patrona cada any se celebra la Festa Major amb gran animació, música, balls i jocs per a tothom.

Marina Vilà. 6è, Montalgars

**Katy Portillo
P5, Montalgars**

El Tarlà

Una de les figures més típiques de Girona és la del Tarlà, un ninot que penja de banda a banda del carrer de l'Argenteria, fa giravoltes durant determinats dies de l'any.

Es tracta d'un ninot amb cap de fusta i cos de roba, farcit amb serradures. Les seves vestimentes han canviat durant el pas dels anys, darrerament, i des de fa molt temps, va guarnit com una mena de joglar, amb esquarterincs a les puntes del seu barret.

Té uns braços rígids, articulats per l'espatlla, i les mans fixades a una barra que es pot fer girar mitjançant una maneta que actua des d'un balcó on

reposa la barra.

Abans, actuava durant les festes de l'Argenteria, als voltants del 28 d'agost, dia de Sant Agustí, patró del carrer.

Darrerament, ja no es celebren les festes de Sant Agustí, i per conservar la tradició, es penja durant les festes de primavera de la Rambla i Argenteria, pels voltants de Sant Jordi.

La llegenda del Tarlà és la següent: Quan la pesta era un gran temor per les morts que portava als gironins, hi va haver un brot de l'epidèmia al carrer Argenteria i, per evitar possibles contagis a la resta de la ciutat, el carrer es va posar en quarantena i tancat i barrat pels seus dos extrems pensant que així impedien la transmissió de la pesta. I durant tot el temps que els veïns van romandre aïllats, un personatge popular, el Tarlà, feia cabrioles pel mig del carrer per distreure'ls. Per recordar el simpàtic personatge, es va fer aquest ninot que l'imita amb les seves giragonses. La seva figura alegre ha esdevingut molt estimada pels gironins que l'han fet símbol de gresca i diversió.

Laura Balmisa, Eric Diez i Cristina Casermeiro. 6è, Bruguera

Artesania i tastets de menjar

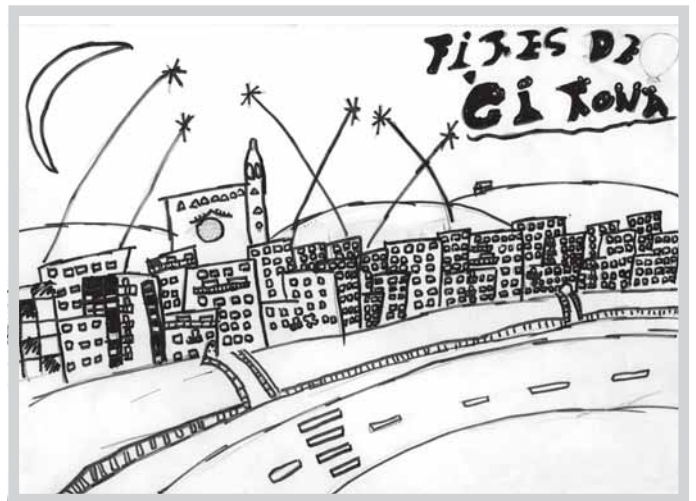
Durant les festes del barri de Sant Narcís, vaig anar a la fira d'artesanaria i em vaig comprar un braçalet fet de goma i cinta molt fina de purpurina. Hi havia coses antigues fetes a mà i braçalets fets a mà o que posaven el teu nom. També hi havia senyors que feien cadires i nines amb canyes. Vaig veure nines fetes amb cartró. A les botiguetes per tastar i comprar, hi havia galetes, moltes menes de melmelades, també mel. Hi havia formatges de cabra i de vaca.

Patricia Baeza. 4t, Cassià Costal

Nadal a Can Gibert del Pla

Arriba Nadal i tot pren un altre color, els carrers s'il·luminen i a les botigues pengen garlandes per tal d'atraure més clients. Al carrer es respira un ambient màgic i atractiu que ens dona energies per tal de viure aquestes festes que s'apropen amb il·lusió encara que tinguem encara algun que altre problema per resoldre i hi hagi gent que tingui mancances i altre que estigui trista. Al meu barri molta gent aprofita aquestes festes per passejar pel carrer, tot i la fred, i jo durant aquests dies penso i imagino totes aquelles coses del món que no veig bé i que jo si pogués modificaria, i que són moltes, però també imagino que altre gent creu que de la manera que estan ja va bé; això m'entristeix. En canvi als nens petits el Nadal els il·lusiona i a les persones que estimen molt les festes familiars també. Val a dir que hi ha persones que passen el Nadal soles, i n'hi ha d'altres que són molt generoses i aprofiten aquestes dates per tal de donar diners, joguines i altres productes a altres persones que ho necessiten. Jo, veient tot això, cada dia penso amb més encert que el Nadal és una bona celebració on les coses bones sembla que tenen més pes, a l'escola fem coses més divertides, que no pas aquelles desagradables que hi són però que intentem deixar de banda.

Paula Luque. 6è, Dalmau Carles

Lluís Fernández. 3r, Verd

Un dia al mercat

Avui és dissabte, hi ha mercat. La Clara i la seva mare són al mercat. A la Clara no li agrada gaire anar al mercat, però avui hi va. Ella vol que la seva mare li compri l'aminadures però la seva mare està molt enfeinada buscant roba per la Clara i el seu

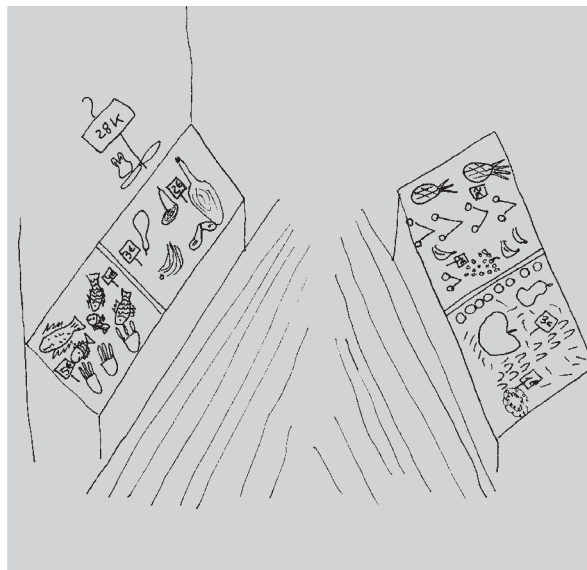

germà. La Clara se'n va perquè s'avorreix. Va voltant sola pel mercat i troba una parada màgica i veu coses molt maques però de sobte li surt una dona vella de la parada i li diu: «Nena, què vols, una vareta, una bona màgica o una fada domèstica?» La Clara respon: «No vull res i tot això és una enganyifa, no és real!» La dona és una bruixa i s'enfada. Després apunta la nena amb una vareta tot dient: «Ja veuràs, ets una nena i minúscula et convertiràs!». La nena es torna petita com una puça i es posa a plorar. Després va corrent a la botiga on està la seva mare per explicar-li i ja no hi és. La va buscant per tot el mercat i per fi la troba però la Clara es pregunta com ho farà per dir-li a la seva mare el que li ha passat. De sobte se li acudeix un idea. Ha de pujar a l'espallla de la seva mare i cridar ben fort. Poc a poc, va pujant i li crida: «Mama, sóc la Clara, sóc aquí» La mare es mira l'espallla i diu: «Filla, però què t'ha passat?» La nena li explica tot. Volen tornar a la parada però quan hi arriben, ja no hi és! Se'n van cap a casa però la pobre Clara no pot menjar, no pot banyar-se, no pot fer res. El proper dissabte, tornen al mercat perquè s'arregli el problema de la Clara. Aleshores, si troben la parada i li demanen a la bruixa si pot desfer l'encanteri. La dona diu que no li treu l'encanteri si no li compra alguna cosa. Mare i filla decideixen comprar una fada domèstica i la bruixa desfà l'encanteri i al final... tot acaba bé!

Helena Pujol. 4t, Cassià Costal

El mercat de Girona

La ciutat de Girona és una ciutat bufona, on disposem d'un mercat molt ben situat. Es troba al centre de Girona a la plaça del Lleó i jo de casa meua el veig des del balcó. El mercat de Girona és bastant gran i venen peix, verdures, fruites, carn... Els seus productes són de qualitat, per això m'agrada Girona i m'agrada el seu mercat.

Cora Martínez. 4t, Cassià Costal

La tardor

A la tardor ja no fa calor, les fulles comencen a caure, els arbres tenen un bonic color. El vent, les branques no para de moure. Groc, verd, vermell i marró són els colors de la tardor, que ja anuncien el torró. De xocolata, d'ametlles, d'avellanes... Ah! i jerseis de llana.

Marina Vilà. 6è, Montfalgars

Arriben les Fires. Els arbres es despullen, a la tardor no fa ni fred ni calor, trobem molts bolets i castanyes que ens les mengem tot fent festa. Venen moltes sorpreses com les Fires amb el circ i els focs artificials. Les postes de sol són rosades i molt boniques. Mengem panellets de coco i de pinyó. Per les Fires de Sant Narcís tots diguem adéu a les mosques.

Jordi Manuel Rimbau. 3r, Verd

Nadal

El Nadal és genial perquè ja arriba algun regal. El Nadal és aquí, fem la carta als reis. Abriguem-nos bé, i anem a la cavalcada a passar-nos-ho bé. Els Reis arribaran, el Tió cagarà, l'arbre de Nadal muntarem i el pessebre farem. Posarem el caganer, la Verge Maria i Sant Josep, els pastorets seguint el camí que marquen els estels.

Júlia Planas i Queralt Soler. 5è, Migdia

Les Fires de Girona

Quan el novembre està a punt d'arribar les fires tornen a començar. Les fulles cauen, mentre els arbres canvien. Quan les atraccions comencen a girar, començo a volar. Els camells comencen a córrer. Si corres, guanyaràs! Bé! Vas primer. Et diuen que ets un as. Els focs! El pont està ple. Són molt bonics és tot un plaer no s'ho perden ni els meus amics.

Brian Redondo
5è, Dalmau Carles

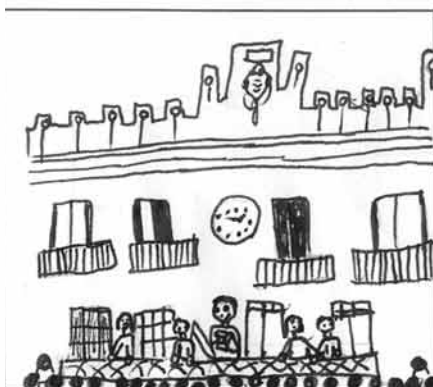
Cada dia és ple d'alegria. Tothom és molt feliç, ja han començat les Fires de Sant Narcís. Caven les fulles es veu la nòria. Comencen les fires tres dies de glòria. Les atraccions tant de grans com de petites, totes som molt divertides. Pugem aquí, pugem allí de les fires mai no volem sortir. Tothom s'ha posat trist adéu, adéu fires 2005

Lidy Katerine. 5è, Dalmau Carles

AUCA DE LES FIRES

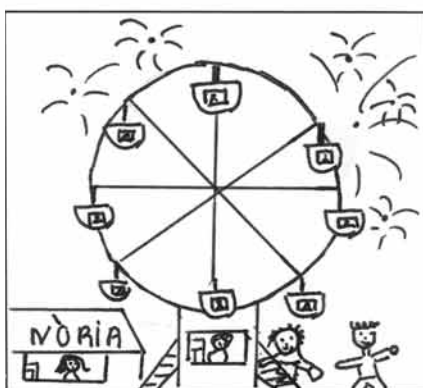
A la tardor hi ha un encís,
és la fira de Sant Narcís.

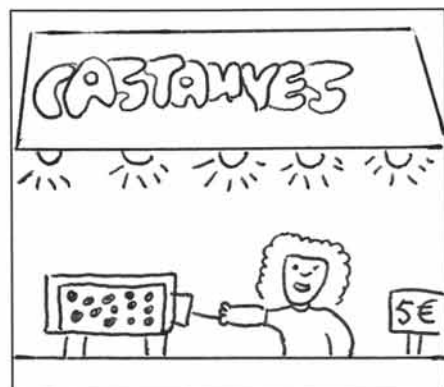
Tothom a la Plaça del Vi
el pregó hem de sentir!

Els gegants surten al carrer
i els cap-grossos també.

Quantes atraccions
hi ha per tots cantons!

Castanyes i panellets menjarem
i el fred espantarem.

El cel de l'últim dia
s'il·lumina amb alegria.

Rodolins

Els articles més barats
a la plaça del Lleó trobaràs.
Per triar i remenar
al mercat has d'anar.
Al mercat has d'anar
si diners vols estalviar.
Al mercat trobaràs
els productes que necessitaràs.

Berta Eudaldo. Verd

Si fruita vols comprar
a la plaça del Lleó has d'anar.
Si amb les amigues vols quedar
a la plaça les pots trobar.
A la plaça del Lleó
hi ha una escultura que fa por.
Si vols comprar floretes
a la plaça trobaràs paradetes.
Si els dissabtes vols anar a comprar
hauràs de fer cua per entrar.
Si formatge t'agrada menjar
a la plaça els podràs comprar.

Marta Fernández. 5è, Verd

La Fira d'Artesania

A la Fira d'Artesania vaig anar
i moltes pintures vaig contemplar.
Era una fira per observar
i si t'agraden es poden comprar.
Eren coses fetes a mà:
hi havia rellotges, ceràmica i objectes per
decorar.
Hi havia pintures de paisatge molt variats,
n'hi havia d'abstractes i d'altres que
representaven gats.
Les persones ho van fer
van treballar molt bé en el seu taller.
La fira era a la Plaça de l'Ajuntament
i hi havia molta gent.

Gemma Muñoz. 5è, Migdia

Paradetes

A la Rambla de Girona
quina olor de cosa bona!
Formatges, neules, torrons,
i música de cançons.
La gent mira, va comprant...
i els peus se'ls hi van glaçant.
A dins dels aparadors,
milers de llums i colors.
S'acosta Nadal!

**Amen Sialla i Daniel Oprea
2n, Dalmau Carles**

Una nit al bosc

Un dia vaig anar d'acampada al bosc, amb els amics del cole, vàrem fer jocs de nit i un joc de nit consistia en anar sols pel bosc i buscar uns animals que fan llum, la Laura va entrar i després no va poder sortir i en Jonathan la volia treure d'allà però també es va quedar dins. Per molt que ho intentàvem no podíem fer-los sortir. Vàrem decidir seguir endavant i ens vàrem trobar un altre cercle però aquell era diferent i la Cristina va voler entrar i no va poder i en Cristian li va dir:

—Treu d'aquí que això és cosa de nens— i tampoc va poder entrar. I en Pere va dir:

—Ens hem perdut!

—Potser sí— va dir l'Anna.

Bé, perquè no ens busquem una cova i ens quedem a dormir— va dir l'Àlex.

—Val— vàrem dir tots.

I així va ser, ens vàrem quedar a dormir en una cova i l'endemà va venir la professora i ens va despertar (tot resultava ser un somni però va donar la casualitat que tots havíem somiat el mateix).

Ylènia Minguet. 6è, Bruguera

La història del Castell de Montjuïc

A l'edat mitjana els guerrers de Montjuïc en una batalla molt dura van destruir la Catedral i Sant Fèlix. Pocs soldats gironins van viure o sigui que van demanar ajuda a en George Lucas, un americà que va fer un gran experiment on podia clonar la gent. Aleshores va clonar molts soldats.

L'endemà, els soldats clon venien molt equipats amb catapultes, escuts... Allà on hi havia la Catedral van construir un castell molt gran i on estava Sant Fèlix van fer cases i una acadèmia militar per fer més soldats. Un dia van atacar als guerrers de Montjuïc i van destruir el seu castell, però al cap d'uns dies els soldats clon van guanyar als guerrers de Montjuïc. I així és com està ara.

Hèctor Perea. 6è, Bruguera

Un rellotge xerrameques

Hi havia una vegada un rellotge que vivia en una botiga molt bonica del centre de la ciutat.

Era un rellotge preciós, però ningú volia comprar-lo perquè no anava bé. El que la gent no sabia és que estava molt trist perquè volia sortir de la botiga.

Un dia va entrar un nen a la botiga i es va enamorar d'aquell rellotge tan bonic.

El seu pare el va comprar i el va posar a la seva habitació.

Estava tan content que els seus tic-tac se sentien per tota la casa i fins i tot a casa dels veïns.

Des de llavors li diuen el rellotge xerrameques.

Clara Mendoza. 2n, Verd

En bicicleta a Platja d'Aro

Fa unes quantes setmanes vaig anar en bicicleta a Platja d'Aro. Vaig preparar una motxilla plena d'eines per la bicicleta. Els meus pares m'esperaven allà a Platja d'Aro. Vaig matinar molt perquè sabia que tardaria hores en arribar. Pel carril bici hi havia moltes persones. Sort que no era l'únic que hi anava. També portava el banyador posat perquè si hi arribava aviat, em podria banyar a la platja. Pel camí hi havia moltes roques però la roda de la bicicleta no es va punxar, quina sort! També vaig veure moltes plantes i arbres que no havia vist mai. Al final vaig veure un cartell que deia Platja d'Aro! Els meus pares m'esperaven al final del carril bici. Per un moment vaig pensar que no hi arribava mai.

John Steven. 6è, Bruguera

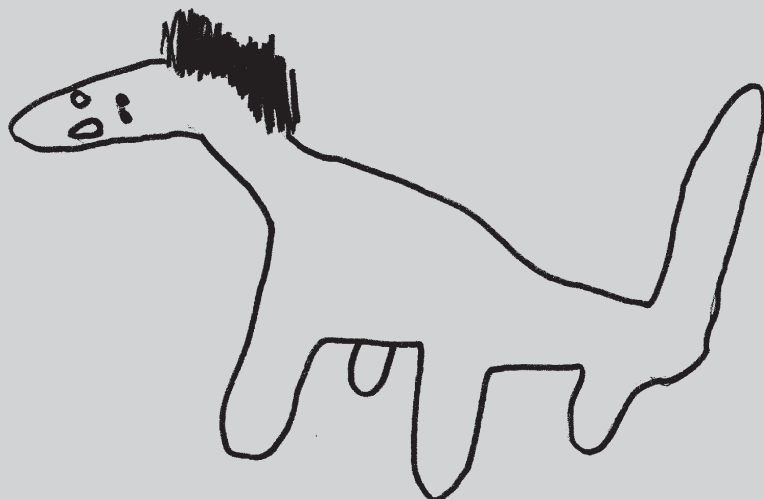
El cavall més dolent del món

Hi havia una vegada un cavall molt i molt dolent. Era el cavall més dolent del món.

Vivia al bosc i quan venia algú li ventava guitzes i els feia mossegades fins que acabaven a l'hospital. Però un caçador va aconseguir atrapar-lo i el va domar.

I, des d'aquell dia, la gent de la contrada va ser molt més feliç.

Pau Güell. 1r, Annexa

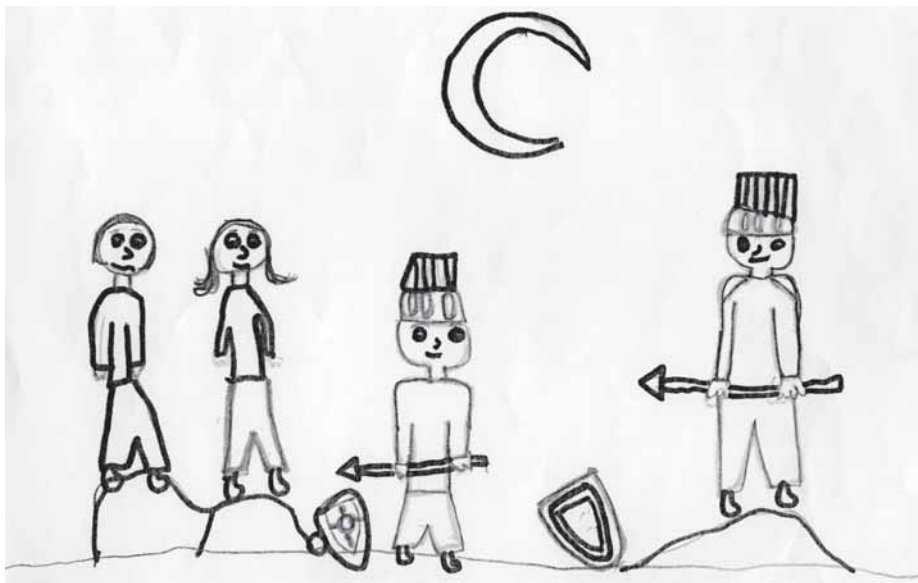
Els pastors de Gerunda

Temps era temps que hi havia uns pastors que tenien molts animals. A les ovelles els hi treien la llana per fer mantes. En Pau treballava el ferro. La Paula treballava els camps. Al cap de tres anys van venir els romans. La Paula va dir: –Voleu ser els nostres amics?– Sí! Van dir els romans. En Pau va dir: –Voleu protegir Gerunda?– Sí! van dir els romans. Eren les sis de la tarda i va passar una cosa terrible; es va fer fosc! Van dir: –Demà podrem fer una muralla i protegir els nostres animals.

–I vigilar Gerunda?

Voleu descobrir què passava?

En Pau i la Paula i els romans van agafar les cols del camp i els animals i amb el ferro que treballava en Pau van fer un carro amb el ferro d'en Pau. Van construir una via per al carro de ferro. Van anar fins a la muntanya més alta dels Pirineus! I van descobrir l'eclipsi de lluna. Van tornar cap a Gerunda i es van acomiadar dels romans.

Berta Muñoz, Luís Amador i Josep Sunyer 2n, Annexa

El rellotge

Hi havia una vegada un senyor que es deia Joan i que tenia una botiga de rellotges que l'anomenaven rellotges del món, era la millor rellotgeria del poble: rellotges amb agulles per aquí, rellotges que feien llum per allà...

Un dia va venir una persona molt important, era l'alcalde que demanava el millor rellotge que tingués, costés el que costés. El volia regalar a la seva esposa, que era el seu aniversari.

El que no sabia en Joan que era tan i tan especial, és que en comptes d'anar cap endavant anava cap endarrera. La dona de l'alcalde tenia els seus compromisos i malauradament tothom la rebutjava perquè quan quedava mai hi anava: de la feina despatxada, del club de gimnàstica desapuntada, i així i tot, l'alcalde va voler engarjol·lar el pobre Joan, però abans de què l'engarjolés va buscar la seva màquina del temps, per arreglar el rellotge.

Chema Navarro. 6è, Bruguera

La pedra que cau

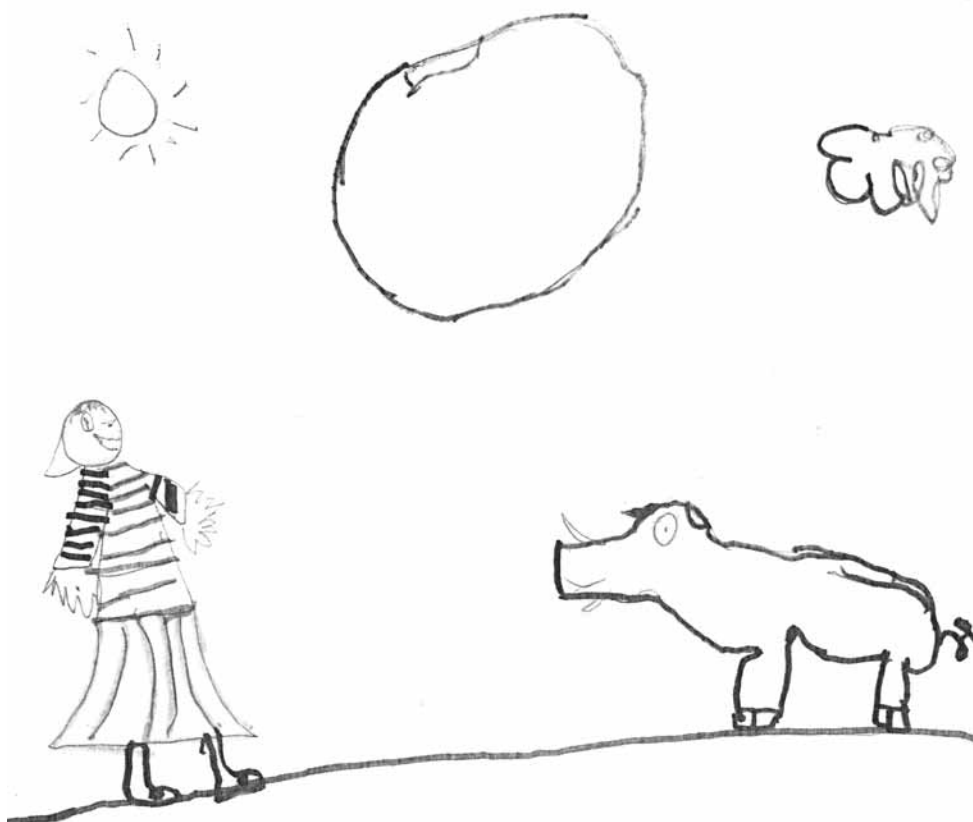
A les Pedreres un dia unes àvies van anar d'excursió.

I la pedra estava a punt de caure.

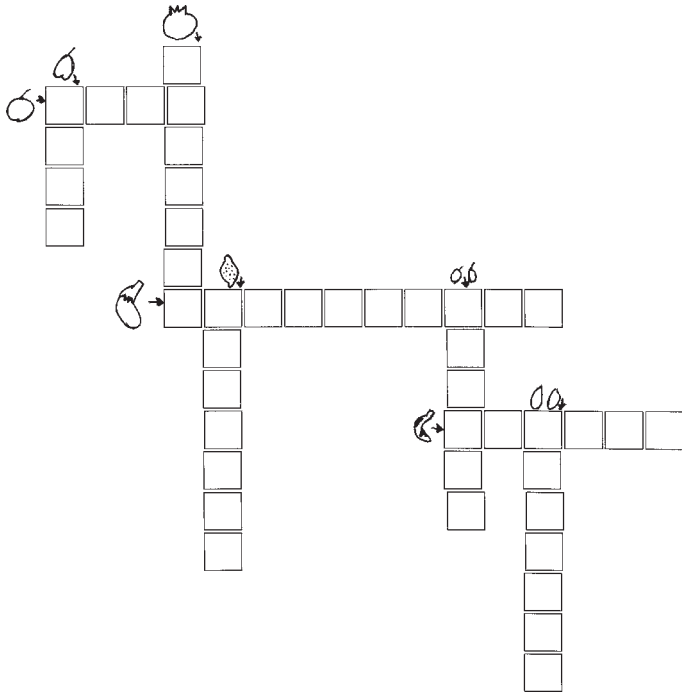
I al final va caure. Però per sort va passar un porc senglar i com que va veure que la pedra es movia, amb el morro i les dents la va aguantar.

Les àvies molt espantades van anar a ajudar al senglar. I amb la força de tots van tornar la pedra al seu lloc.

Amèlia Fortià i Natàlia Chueca
1r, Annexa

Descobreix les fruites i verdures

Paula Biosca. 4t, Cassià Costal

Sudoku

Omple totes les caselles buides amb els números de l'1 al 9, de tal manera que cap número es repeteixi en cap fila, ni vertical ni horitzontal, ni dins de les nou caselles de 3x3.

	9	5		1			7	6
2			6	5				
	4				7	1		
	3	8		4		7	9	
9		2		3	6			4
1	5		2	7		6		3
	6				4	3		1
			3			9	4	
4	2						6	

5	9	8	1	6	7	3	2	4
7	4	6	2	9	3	1	8	5
1	2	3	4	8	5	6	9	7
3	8	9	6	7	2	4	5	1
4	5	1	9	3	8	7	2	6
2	6	7	5	4	1	8	3	9
8	5	1	7	2	9	6	4	3
9	3	4	8	5	6	7	1	2
6	7	2	3	1	4	5	9	8

Solució:

Joaquim Genover
i Eduard Sanllehi
4t, Verd

Desxifra el missatge secret

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
22 23 24 25 26
V W X Y Z

12 5 16 15 3 1 4 5 12 1 14 25 17 21 5 13 1 7 18 1 4 1
13 5 19 5 19 12 1 20 1 18 4 15 18 16 5 18 17 21 5
19 1 3 15 19 20 5 14 12 5 19 6 5 19 20 19 4 5 19 1 14 20
14 1 18 3 9 19

Anna Recasens. 6è, Cassià Costal

Fes-ne rodolins

A la tardor:

Les fires són:

Les fulles són de color:

Les fulles cauen:

Les castanyes es cullen:

Els moniatos es mengen:

Els nens juguen:

Les cistelles són per jugar:

Estrella Amador i Paula Rodríguez. 5è i 6è, Annexa

Relaciona

Maria Reyes, Patrícia Rodríguez i Mireia Bach. 5è, Verd

ENTRETENIMENTS

Sopes de lletres

Cerca en aquesta sopa de lletres 6 noms d'activitats al Palau Firal.

E	Q	U	E	T	R	Z	F	X	B	I	C	A	D
O	Q	D	T	D	H	P	I	N	N	E	G	M	J
I	B	U	C	G	P	V	R	S	K	I	F	J	K
A	S	K	U	V	O	J	A	E	Y	Y	A	O	F
D	O	S	K	S	N	X	T	I	S	V	R	R	I
F	O	U	R	G	C	C	A	U	O	C	O	D	R
I	E	V	P	I	D	A	S	I	N	F	G	H	A
S	I	V	U	N	T	O	T	K	P	I	S	A	R
W	D	A	G	C	U	O	K	A	H	U	W	E	E
T	O	P	S	G	K	U	T	G	L	S	P	O	B
J	K	H	B	D	R	K	U	O	S	O	L	U	A
A	S	T	J	W	P	I	A	V	E	Y	N	Y	I
P	U	N	V	Z	A	P	U	S	J	U	D	I	X
F	I	R	A	H	A	B	I	T	A	T	G	E	A

V	E	G	T	A	T	I	B	V	H	V	A	F	F
X	I	D	U	J	S	P	U	Z	V	N	V	P	P
I	Y	N	Y	V	E	V	I	W	P	I	A	V	A
A	U	L	O	S	O	K	U	B	B	D	R	J	K
B	P	O	B	T	G	L	S	P	O	B	T	G	L
E	E	W	E	E	A	H	U	W	E	E	A	H	U
A	R	S	A	R	S	I	V	U	N	T	O	T	K
A	H	A	F	G	H	A	F	G	H	A	F	G	H
R	D	R	O	C	O	D	R	O	C	O	D	R	O
I	R	I	S	V	R	R	I	S	V	R	R	I	S
A	S	K	S	N	X	T	I	S	V	R	R	I	S
O	F	A	O	F	A	O	F	A	O	F	A	O	F
I	B	U	C	G	P	V	R	S	K	I	F	J	K
O	D	T	D	H	P	I	A	V	E	Y	N	Y	I
E	A	D	C	A	D	C	A	D	C	A	D	C	A

Marina Vilà
6è, Montfalgars

Solució:

Esports:

Futbol - bàsquet - bàndol - hoquei - waterpolo - esquí - tennis - pin-pom

F	G												
W	D												
Q	A												
E	F	F	G	U	Q	H	B	Y	D	N	Z	T	R
R	P	D	H	J	U	V	O	L	O	P	R	E	T
T	I	U	Q	S	E	C	N	Q	F	L	X	N	Y
Y	N	S	A	P	T	X	M	T	U	K	C	N	U
F	-												
U	P												
I	O	Q	W	E	R	T							
O	N	A	M	N	B	V							
P	K	L	N	Z	X	C							
A	J	H	G	F	D	S							
S	Y	U	I	O	P	A							
D	T	R	E	W	Q	M							
F	U	T	B	O	L	N							
F	N	Z	X	C	V	B							
G	L	K	J	H	G	F							
H	Y	U	I	O	P	D							
J	T	R	E	D	A	S							

Adrià Plazas. 5è, Bruguera

Busca 16 paraules de menjar

O	I	P	E	A	M	O	P	O	T	I	D	A
S	Q	E	O	F	J	P	I	X	H	N	T	S
E	E	R	A	F	P	I	N	Y	A	S	K	T
E	E	A	I	A	E	T	Y	W	A	R	O	U
J	O	P	H	U	J	Z	O	P	K	I	A	U
L	E	C	A	Y	N	A	T	S	A	C	L	A
L	L	I	M	O	N	A	N	I	P	A	Q	O
D	W	R	V	U	J	C	B	Z	O	L	M	A
X	C	E	R	E	A	L	S	S	I	S	P	T
H	X	R	P	J	G	O	C	A	H	I	Q	I
M	S	E	X	C	S	G	A	L	E	T	A	U
E	P	S	O	P	A	L	B	S	L	X	P	R
M	A	N	D	A	R	I	N	A	Q	A	O	T

Emma Clilverd. 4t, Verd

Busca aquests mots a la sopa:

Bleda - Arròs - Sopa - Llet - Cargol - Pastanaga - Carn - Coca - Verdura - Patata - Peix - Pa - Pasta

B	L	E	D	A	R	K	P	A	U	E	D
C	L	D	M	S	O	P	A	C	S	M	Q
R	M	A	N	C	A	R	G	O	L	R	A
Z	W	G	E	A	T	A	T	A	P	A	O
G	C	A	R	N	D	A	R	R	O	S	S
O	O	N	R	I	L	I	C	L	E	P	I
L	C	A	V	V	E	R	D	U	R	A	S
P	A	T	A	A	C	O	L	U	I	P	A
F	Z	S	U	D	O	P	A	S	T	A	W
W	O	A	S	A	I	R	Q	U	E	I	G
F	L	P	E	I	X	O	L	L	E	T	S

Ariadna Trabal. 6è, Cassià Costal

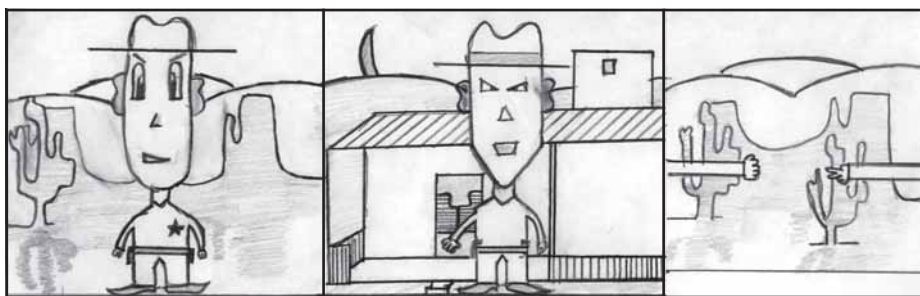
Busca les paraules relacionades amb el nostre barri:

Sant Pau, Xemi, Botiga JAC, Químics, Festa, Foguera, Petards

B	W	Q	P	B	H	S	Ç	P	Ç
O	X	U	U	V	X	A	I	A	L
T	F	I	A	E	F	N	K	I	T
I	J	M	M	D	G	T	O	X	F
G	A	I	E	I	R	P	C	B	E
A	U	C	P	E	T	A	R	D	S
J	Q	S	Z	S	M	U	N	U	T
A	O	N	Y	T	Ç	J	U	C	A
C	L	F	O	G	U	E	R	A	S

Marta Vila i Sandra Castillejos. 5è, Migdia

Tires còmiques

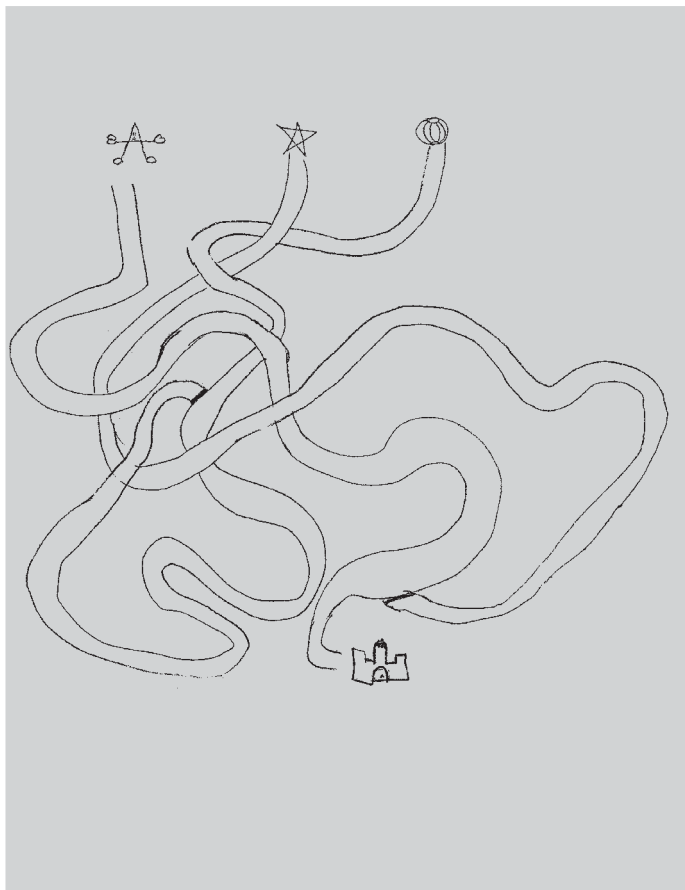
Adrià Llaras. 5è, Bruguera

Marc Oriol. 5è, Dalmau Carles

Busca el camí

Quina figura arriba al castell:

Estrella Amador i Laia Serra. 5è i 6è, Annexa

Endevinalles

Sóc presumida, tinc ales i sóc més maca que una mosca i una abella. Qui sóc?

Solució: *mariposa*

Sóc empadadora, tinc dos ales i sis potes i sóc de color negre. Qui sóc?

Solució: *arany*

A la meua estació, hi ha castanyes i bolets. Em cauen les fulles i canvien de diferent color. Quina estació sóc?

Solució: *torradora*

Sóc llarg i prim i la gent em menja amb mantega o tomata. Qui sóc?

Solució: *patge*

No tinc peus ni ales, però puc volar i puc tocar-te sense que te n'adonis. Qui sóc?

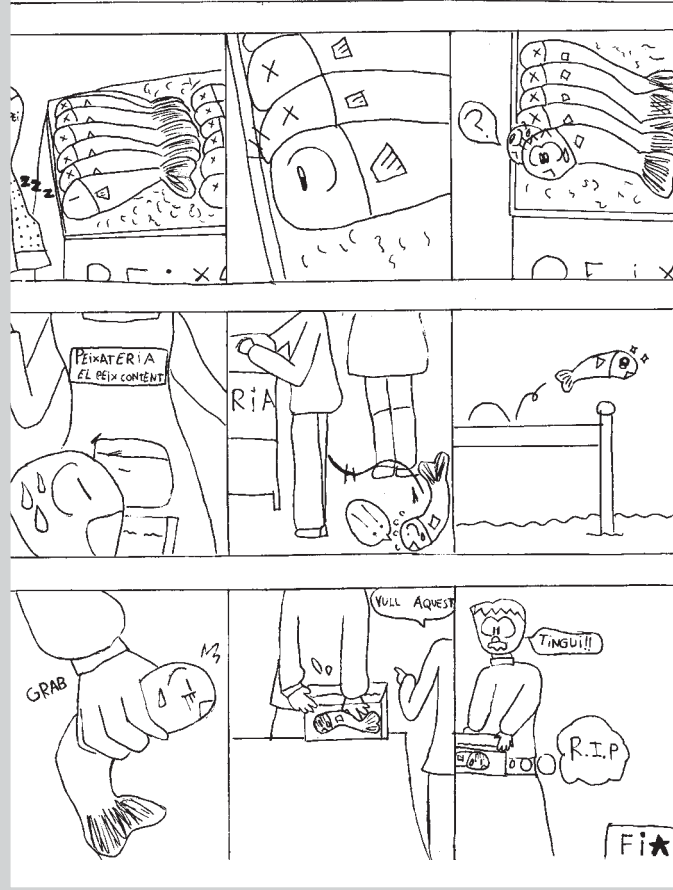
Solució: *el vent*

Paula Aguado, Sónia Cabeza i Marina Planellas. 4t, Verd

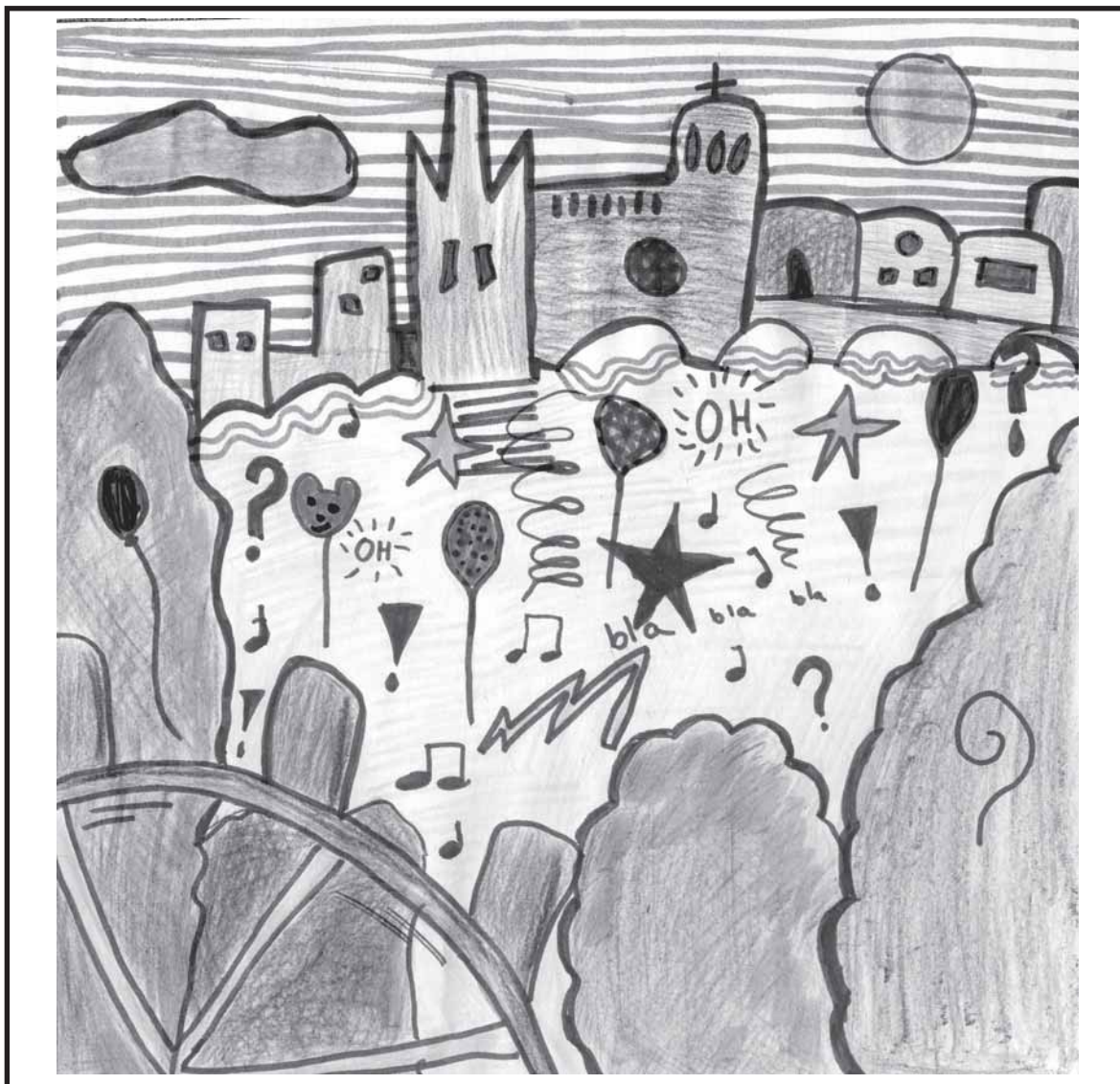
Un i dos i tres i quatre
La meitat de vint-i-quatre
Vint-i-quatre i vint-i-cinc
Set i vuit i nou i cinc.
Quant suma en total?

Marta Fernández. 5è, Verd

LA GRAN AVENTURA

Anna Recasens i Clàudia del Barrio. 6è, Cassià Costal 23

Maria Reyes. 5è, Verd

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Oriol Bassols
Yossaris Cruz
Pol Hospital

Annexa
Bruguera
Cassià Costal

ENTREVISTA:

Berta Rimbau
Sergi Rimbau
Marina Vilà

Annexa
Verd
Montfalgars

RETALLS i IL·LUSTRACIONS:

Anna Maria Castillejo
Jaume Niell
Rosa Noell
Cumba Sabaly
Cassià Costal
Verd
Annexa
Dalmau Carles

ENTRETENIMENTS I BÚSTIA:

Laura Balmisa
Eric Diez
Martí Vergés

Bruguera
Bruguera
Annexa

ESCOLES:

Cristina Casermeiro
Zuli Izmar
Berta Roura
Ami Sankareh

Bruguera
Montfalgars
Verd
Dalmau Carles

RACÓ LITERARI:

Maria Ferriol
Cristina Pacheco
Marcel Pi
Anna Recasens

Migdia
Migdia
Verd
Cassià Costal

EL TEMA:

Benjamí Beneit
Anna Cateura
Héctor de Marco
Gabriel Rodríguez

Dalmau Carles
Migdia
Montfalgars
Migdia

COORDINAT PELS MESTRES:

Montse Font, Lizz Gauvreau, Pilar Llaberia,
Rosa Maidagan, Fina Pairoli, Jordi Pujol,
Francesc Soler, Carme Subirana i Glòria
Villa.